

ת"פ 12920/07/17 - מדינת ישראל נגד עלי וחידי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 12920-07-17 מדינת ישראל נ' וחידי
בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה פרנקל (שיפמן) ליאורה

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עלי וחידי

הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 (1) ו-(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 274 (1) לחוק, חבלה חמורה, עבירה לפי סעיף 333 לחוק, ואיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

בעובדות כתב האישום נטען כי ביום 26.6.17 בשעה 00:00 לערך, במסגרת פעילות שגרתית, נסע קצין המשטרה פקד רומן פונומריוב (להלן: "השוטר") בניידת סיור ברחבי לוד.

נטען כי בסמוך לרחוב סטרומה 2 בעיר, הבחין השוטר בנאשם ובשניים אחרים, שזהותם אינה ידועה למאשימה, יושבים מתחת לבניין, ובנאשם משליך דבר מה אשר עורר את חשדו של השוטר, ושמע צעקה מכוונם. נטען כי השוטר עצר סמוך לנאשם ולאחרים וביקש לבדוק את זהותם. משפנה לאחד מהם, ניגש הנאשם לעבר השוטר וצעק: "מה אתה מדבר איתו בכלל?", תוך שהוא מושך את האחר.

נטען כי השוטר הודיע לנאשם כי הוא מעוכב בגין הפרעה לשוטר. בתגובה, נטען כי הנאשם סרב לעיכוב ודחף את השוטר בחזהו באמצעות ידיו. השוטר הזהיר את הנאשם כי הוא מפריע לעבודתו וכי יעצר באם לא יחדל ממעשיו, אולם הנאשם המשיך וצעק: "כן? מה תעשה לי?".

או אז נטען כי הודיע השוטר לנאשם על מעצרו, אחז בידיו וריתק אותו כשהוא מצמיד למעקה סמוך. נטען כי הנאשם ניסה להשתחרר, תוך שהוא מתפרע, מכה את השוטר בידיו ומאיים עליו כי "ירסק לו את הפרצוף".

משהצליח השוטר להשתלט על הנאשם, לחץ על לחצן המוקה במכשיר הקשר בכדי להזעיק ניידות סיוע למקום.

נטען כי בעוד השוטר אוחז בנאשם וזה מתפרע ומנסה להכותו, החלו האחרים להכות את השוטר בראשו תוך שהם מנסים למשוך בידיו בכדי שירפה מאחיזתו בנאשם. תוך כדי כך, הורה הנאשם לאחרים לצלם את השוטר אוחז בו.

נטען כי בהמשך התגודדו סביב השוטר והנאשם אנשים נוספים שזהותם אינה ידועה למאשימה, ואף הם ניסו לשחרר את הנאשם מידי השוטר תוך שהם מכים ובועטים בשוטר בכל חלקי גופו.

תוך כדי תקיפת השוטר על ידי האחרים, הרפה השוטר קלות מאחיזתו בנאשם, ונטען שהנאשם הכה את השוטר בעוצמה באמצעות אגרוף בעינו השמאלית.

בתגובה ריתק השוטר את הנאשם לקרקע תוך שהוא אוחז בו מאחור.

נטען כי לאחר שהשוטר אחז בנאשם פרק זמן נוסף, החלו האחרים להכותו תוך שהם ממשיכים לנסות למשוך את הנאשם מידי, עד שהצליחו.

נטען כי אז, ברחו הנאשם וחלק מהאחרים מהמקום, בעוד שהנותרים המשיכו להכות בשוטר על הקרקע.

השוטר הדף את תוקפיו, נעמד על רגליו וביצע שתי יריות באוויר למטרת אזהרה ונסוג לעבר ניידת המשטרה.

נטען כי כתוצאה מהמעשים לעיל, נחבל השוטר בעינו ובהגיע כוחות המשטרה שהוזעקו למקום, פנה השוטר לבית החולים "אסף הרופא" לשם קבלת טיפול רפואי, שם אובחנה המטומה תת עורית בעינו השמאלית וכן שפשופים במרפק ימין.

נטען כי במעשיו אלה הפריע הנאשם לשוטר כשהוא ממלא תפקידו כחוק, תקף את השוטר בעת מילוי תפקידו בכוונה למנוע ממנו למלא את תפקידו בצוותא עם יותר משני אחרים, חבל בשוטר חבלה חמורה שלא כדין, ואיים על השוטר בפגיעה שלא כדין בגופו בכוונה להפחידו.

מענה הנאשם:

הנאשם כפר במיוחס לו.

הודה בהימצאותו במקום הארוע. עם זאת טען כי כאשר עברה ניידת במקום הארוע לא קרה דבר שאינו תקין.

טען כי הוא ישב עם חברים ליד ביתם, נעצרה ניידת, "ירדו מהניידת והחלו לצעוק עליהם ולדרוש מדוע עשו תנועת יד". לאחר מכן ניסו לברר את זהותו אך לא ביקשו תעודת זהות.

טען כי לאחר מכן הוא נעצר.

טענה ב"כ כי מהסרטונים עלה שהשוטרים חנקו את הנאשם.

טענה ב"כ כי ההתרחשות המתוארת בכתב האישום לא ארעה ואינה עולה מדוחות הפעולה של השוטרים המעורבים.

רקע:

שלושה אנשים צעירים ישבו בפתח בנין ביום ה - 26.6.17 בשעה 00:00, בעת שהשוטר, רומן פונרמיוב ביצע סיור ממנוע באזור רמת אשכול.

השוטר שמע צעקה שאת פשרה הוא לא ידע (עמ' 16).

לטענת הנאשם מי מחבריו צעק, צעקה שאינה בעלת משמעות (עמ' 43).

השוטר סבר שהצעקה היתה עם אינטונציה של מתח ודריכות והוא עצר את הניידת. כשניידת עצרה הוא ראה את אחד החשודים משליך דבר מתחת למקום מושבו. השוטר ביקש מאחד החשודים להתקרב אליו (עמ' 16 ש' 16-17).

כשהחשוד לא התקרב לשוטר כבקשתו, השוטר יצא מהניידת והלך לעבר מושבם של השלושה, וכך החל הארוע.

ראיות התביעה:

1. השוטר פקד רומן פונימירוב:

לגרסת השוטר בעת שהתקרב למקום מושבם, אחד מהחשודים, לא הבחור שהשליך, יצא לקראתו ופגש אותו בכניסה לחצר. השוטר שאל אותו מה הוא צעק ותשובת הבחור היתה "מה הבעיה שלך".

לפיכך שאל השוטר את הבחור באשר לזהותו, ותוך כדי התקרב הנאשם, קרי, מי שהשליך את מה שהושלך קודם לכן, ואמר "מה אתה מדבר איתו בכלל" וניסה למשוך את החשוד מידיו של השוטר בצורה מופגנת (עמ' 16).

השוטר אמר לנאשם שהוא מפר את סמכות העיכוב שלו, ומפריע לו לבצע את תפקידו, ואם לא יחדל הוא יעצר. הנאשם לא חדל, וניסה למשוך את הבחור מידי השוטר. כשהשוטר ניסה למנוע את מעשיו, הנאשם דחף השוטר בחזה (עמ' 17).

השוטר מסר כי הוא קרא לניידות נוספות לסייע לו בבדיקת חשוד, בעת שהוא הבחין בחשודים יושבים בצד. כמו כן הבהיר שהנאשם דחף אותו באזור החזה בשתי ידיו למרות שהזהיר אותו, ובשלב הנ"ל, הוא הודיע לו על מעצרו, וריתק אותו לגדר אשר הקיפה את החצר, ותוך כדי קרא לניידות פעם נוספת.

הנאשם בשלב הנ"ל ניסה להשתחרר בכל כוחו. דחף אותו ונתן לו מכות בזרועות ואיים עליו שאם לא ישחררו הוא יפרק לו את הפרצוף וצעק דבר מה לחבריו. השוטר ראה מצלמה נדלקת לכיוונו ממכשיר סלולארי.

הארוע ארע בכניסה של החצר והשוטר חיבק את הנאשם והצמיד אותו למעקה. כל אותה עת היו בסביבה חשודים נוספים שמשכו את השוטר בידיים, היכו אותו ונתנו לו ברכיות באזור הרגליים וניסו לשחרר את הנאשם בכל כוחם.

הנאשם צעק לחבריו כאמור דבר מה, ולאחר הצעקה, השוטר ראה שמצלמת הטלפון נדלקה. בשלב הנ"ל היתה הפוגה. אף אחד לא נגע בו. הנאשם עמד והרים ידיו כלפי מעלה, בעוד חבריו מצלמים.

השוטר ניצל את ההפוגה והמשיך להחזיק את הנאשם ולדווח בקשר, הגם שלא היתה תגובה.

הנאשם, בטרם הרים ידיו לצורך הצילום, הכה את השוטר בזרועותיו, ניסה לדחוף אותו, וכאמור אמר שיפרק לו את הפרצוף (עמ' 18).

בשלב הנ"ל שהנאשם ניסה להשתחרר, השוטר מסר ובלשונו: "אני מעביר את היד הצידה ומסתתר מאחורי כתף שמאל שלו כדי למנוע פגיעה בפנים. אני מעביר את יד שמאל... בשלב מסוים אני יד אחת שמתי בקדמת הגוף שלו ויד אחת מאחורי הגוף שלו ואת פני הזזתי הצידה על מנת לא לקבל מכה ממנו" (עמ' 18).

בשלב הנ"ל השוטר ספג חבטות בזרועות מחשודים נוספים ולחץ על לחצן המצוקה. אנשים נוספים הגיעו למקום, הקיפו אותו.

הצילום נפסק והנאשם המשיך לנסות להשתחרר ובשלב מסוים הוא הצליח להכות את השוטר מכת אגרוף בעין שמאל וגרם לו לדימום. העין התנפחה והדבר הסתיר לשוטר את שדה הראיה באופן משמעותי. אזור העפעף התנפח (עמ' 18).

השוטר מסר כי החשוד ניצל את ההצלחה וניסה לטפס על הגדר על מנת לברוח. בשלב הנ"ל על מנת למנוע פגיעה נוספת ואפשרות בריחה, הוא העביר את החשוד לקרקע, כך בלשונו, ונכנס לאחיזה מאחורי הגב, כך בלשונו.

בכל אותה עת אנשים מסביב ניסו לחלץ את החשוד, צעקו, קיללו, גידפו ובעטו בו.

כאשר הם היו על הקרקע יד אחת היתה על מכשיר הקשר על מנת לנסות לקרוא לתגבור, וביד השניה החזיק בחשוד ושידר שהוא סופג מכות.

בשלב מסוים הוא הוכה על ידי אחר בבסיס העורף והתקפל, כך בלשונו, ומישהו משך את החשוד מידי והחשוד ברח. בו בעת אחרים ניסו לבעוט בו, קרי, בשוטר.

השוטר בשלב מסוים בעט במי שהיה מעליו, קפץ ושלף את נשקו, צעק להתרחק, וידא שירי שהוא עומד לבצע לא מסכן אף אחד, וירה פעמיים (עמ' 19).

בעקבות הארוע, בשל מעשי הנאשם והאחרים, השוטר ספג מכות בכל חלקי גופו.

השוטר השתתף במסדר תמונות וזיהה את הנאשם (עמ' 20).

את האיום "אני אפרק לך את הפרצוף אם לא תעזוב אותי" הנאשם השמיע לדברי השוטר בשלב שהוא היה מרותק למעקה.

הנאשם היה זה שהתקרב לשוטר וניסה להפריע לפעילותו מול האחר.

לצין כי במהלך עדות השוטר הוקרן תקליטור בו תועד חלק מהארוע. במסגרת התעוד נצפית ידו של השוטר לכאורה סביב צווארו של החשוד וראשו נראה מוטה מעל ראשו של החשוד. לדברי השוטר, בשלב הנ"ל הוא דיבר במכשיר הקשר שהיה תלוי על כתפו ואמר שהוא מוכה (עמ' 21).

הסרטון כפי שמסרה ב"כ המאשימה, הועבר למאשימה ע"י ב"כ הנאשם דאז.

ברקע לקטע המתועד נשמעות קריאות 'אתה חונק אותי' (עמ' 22).

השוטר מסר כי ברגע שהוא עצר את החשוד הוא הודיע לו על מעצרו והחשוד ניסה להשתחרר והסב לו את הפגיעה בעין. על מנת למנוע מהחשוד להמלט מהמקום ולמנוע ממנו להמשיך לפגוע בו הוא הוריד אותו על הקרקע והחזיק אותו באופן שמנע מהחשוד לעשות משהו לשוטר (עמ' 23).

השוטר נתבקש להסביר מדוע בסרטון נשמעת האמירה 'תפסיק לחנוק תפסיק לחנוק' ונשאל האם היתה חניקה. העד הבהיר שלא היתה חניקה. הבהיר כי ניתן לבצע חניקה תוך שניות (עמ' 23) ולעלף את האדם, אולם על מנת לבצע חניקה יש ללחוץ על כלי דם בצוואר ולרתק את החשוד ולקבע אותו ולמשוך בשתי ידיים. במקרה הנדון יד אחת היתה משוחררת ולא היתה חניקה. כמו כן לא היה ניתן לבצע חניקה באופן בו הוא החזיק את החשוד. טען כי בעת שהוא החזיק בחשוד ביד אחת, החשוד ניסה לעודד את הסובבים אותו (עמ' 24). ניסה להשתחרר, נתן מכה לרכב, ניסה לנגוח בו בראשו, והיה, ובלשון השוטר "חי ובועט תרתי משמע".

בחקירתו הנגדית השיב שמתחת לבנין הספציפי בו הוא ראה את החשודים לא ראה אנשים נוספים שישבו, ובישיבה בלבד במקום לא היתה שום בעיה. הבעיה נוצרה מכך שהחשודים צעקו בקול בשפה הערבית, באינטונציה של דריכות ומתח, בעקבות חלוף הניידת במקום (עמ' 26), התנהלות זו עוררה את החשד, ובשלב עצירת הניידת, בטרם בא עמם במגע, הוא ראה השלכה של דבר מה מתחת לכסא, וראה לנכון לבדוק מה ארע (עמ' 27).

השוטר מסר כי הוא זיהה חשד להעלמת ראיות ובלשונו: "ברגע שאני מבחין שומע את הצעקה בקול מתח שמעידה על כניסה של משטרה במקום שיש להיזהר מניידת משטרה, אני מזהה חשד להעלמת ראיות" (עמ' 27) והיה רשאי במסגרת סמכויותיו לבצע בדיקה בהתאם לנסיבות.

הוא ניגש לחשודים וביקש מהם להזדהות, ונתקל בהתנגדות חזקה מצדם כבר בשלב הראשון, והדבר מנע ממנו להשלים את הבדיקה ולבסס את רמת החשד באופן חזק יותר, החשד שהתעורר בעקבות הצעקה (עמ' 27).

נשאל מדוע הוא לא ניגש לאותו אדם שראה אותו זורק את הדבר מה ולא קרא אותו אליו, אלא הוא קרא אליו את האדם שחשב שהוא צעק. העד השיב שפעל כדלקמן על מנת למנוע העלמה נוספת. טען כי אותו אדם שהשליך את הדבר מה, אם הוא היה פונה ישירות אליו, לפני שהוא היה בשליטה על הארוע, האדם היה, לסברתו, דורך על מה שזרק, או מועך אותו. לכן הוא קרא לחשוד אחר, על מנת לפעול בהדרגה, ושמר קשר עין עם המקום כשבסופו של דבר התכוון לסרוק את המקום. הוא רצה לבודד את זירת הארוע עד כמה שניתן (עמ' 28).

באשר לפעולתו של הנאשם השיב השוטר שתחילה הוא השליך את הדבר מה ובהמשך הגיע אליו והפריע לו (עמ' 29).

התנהלותו של הנאשם מנעה ממנו לבצע את הנדרש (עמ' 32).

העד נשאל והשיב שבשלב הראשון התכוון לעצור את האדם שצעק, לאחר שהוא לא שיתף פעולה הוא התכוון לעכב אותו (עמ' 31).

נשאל והשיב כי לא עלה בידו להסביר את נסיבות העיכוב, החשד, ולא עלה בידו להסביר מאומה מעבר לכך שהוא שאל לזהותו של אותו אדם בשל התנהלות הנאשם, ולאחר לא ניתנה ההזדמנות להשיב לשאלתו, מאחר והנאשם ניגש אליו ומשך אותו, וכאמור התנהגותו של הנאשם מנעה מהשוטר להבהיר לאותו אדם שהוא קרא אליו, לומר לאחר אם הוא

חושד בו בדבר מה, או לשאול אותו מה הוא צעק (עמ' 33).

עוד מסר השוטר כי בשל מעשיו של הנאשם, שלא אפשר לאחר לדבר ומשך אותו ממנו, הוא החל לטפל בנאשם בחשד של עבירה של הכשלת שוטר, וציין כי בשלב הנ"ל הנאשם דחף אותו לאחר שהוא הזהיר אותו.

נשאל והשיב שאחרי שהבחור הראשון אמר לו 'מה הבעיה שלך' בעקבות העובדה שהוא שאל אותו מה הוא צעק, בטרם הוא המשיך את הדו שיח עמו, ניגש החשוד, קרי, הנאשם, ומשך את אותו בחור הצידה (עמ' 33).

נאמר לשוטר שלא היתה לו סמכות לדבר עם אותו אדם ומשכך גם היתה סמכות לנאשם לומר לאותו אדם למה הוא בכלל מדבר אתך, עם השוטר.

השוטר השיב שהם נתקלים בכפירה בסמכות המשטרה לעיתים קרובות. עוד השיב כי הנאשם היה זה שמנע ממנו לקדם את התהליך ולא איפשר לו להשלים את הנוהל. לשיטתו, היה חשד סביר שהצדיק לגשת לבחור, ובהמשך היתה הפרעה של הנאשם לפעולה (עמ' 34), והנאשם ביצע בנוסף עבירה של תקיפה (עמ' 35), ומטרת הדחיפה היתה לשבש את המשך הבדיקה של אותו בחור שנקרא אליו ולתקוף אותו (עמ' 36).

בהמשך טען כי הוא אינו יודע מה היו המניעים של הנאשם בעת שהוא דחף אותו (עמ' 37).

נשאל והשיב שכולם נמלטו, כל מי שהיה מעורב בארוע, ומי שנשאר המשיך לתקוף אותו.

אישר כי היה שם חבר, אדם, עם פולו שחורה, שהפריע לו באופן ממשי, והיכה אותו בזרועותיו בעת שהוא החזיק בנאשם ונטל חלק פעיל בתקיפתו (עמ' 37).

באשר למעשי הנאשם, נשאל והשיב שהנאשם הפריע לו לעכב את הבחור, ניסה לשלול ממנו סמכות לגיטימית של משטרת ישראל לבצע בדיקה שגרית של אנשים, ודחף אותו. כתוצאה ממעשיו הוא - השוטר, הודיע לנאשם על מעצרו, ועל מנת למנוע את המשך תקיפתו ע"י הנאשם, ריתק אותו למעקה בחוזקה. הנאשם תקף אותו, והריתוק למעקה היה על מנת שלא לאפשר לנאשם לפגוע בו באופן חמור יותר, מה שקרה בפועל בהמשך (עמ' 37).

העד הדגים כיצד החשוד עמד מולו, והוא החזיק את המעקה בשתי ידיו, ריתק את הנאשם למעקה באמצעות גופו. הוא - השוטר, החזיק את המעקה והצמיד את הנאשם למעקה באמצעות גופו.

בהמשך הוא התגונן מפני תקיפותיו של החשוד אשר בכל כוחו ניסה להשתחרר ולהכות בו, פעולה שבסופו של דבר הצליחה לחשוד.

מסר כי בשלב מסוים הנאשם היכה בו, פצע אותו, ניסה להשתחל למעלה במעקה אשר היה מאחוריו, בשלב הנ"ל הוא העביר את הנאשם לקרקע.

החשוד בשלב שהיה מרותק למעקה ניסה להימלט, אולם בין הריתוק למעקה לבין ההגעה לקרקע, היו פעולות נוספות. היה נסיון בלתי פוסק להשתחרר תוך הפעלת כח נגדו, מכות, אלימות קשה, פציעה בעין שמאל ונסיון להמלט (עמ' 38).

לטענת השוטר, ניסה הנאשם להכות בניידת, לדחוף בידיים ברצפה ובצע פעולות אלה על מנת לאפשר לו להמלט, והצעקות היו על מנת להלהיט את הסביבה. לדברי השוטר המתקבלים במקום התכוונו לבצע בו לינץ', והוא מנע כל

העת מהנאשם להמלט, עד שהוכה על ידי מאן דהו בעורף.

הנאשם גרם להמטומה בעינו והיו חבלות בכל חלקי הגוף.

לדבריו הנאשם גרם להמטומה בעין בעוד לחבלות הנוספות גרמו האחרים בזמן שהנאשם ניסה להימלט. את האגרוף בעין נתן לו הנאשם עוד בעת שהם היו בעמידה, עוד לפני שהוא הוריד את הנאשם לרצפה, ובעת שהוא ריתק אותו בגופו למעקה (עמ' 39). בעת שהנאשם עמד מולו ונסה להשתחרר, ידיו היו משוחררות והוא הכה בשוטר ונסה לדחוף אותו, ובשלב הנ"ל השוטר העביר את היד למטה, וביד השניה חזר לאחיזה שלו. הבהיר כי ביד אחת הוא סובב את הגוף שלו לצד, יד אחת הכניס מתחת לזרוע של הנאשם, ומתחת לזרוע שהכניס את היד, עם היד הזו הנאשם נתן לו את האגרוף. את היד השניה ריתק, את היד שהיתה קרובה לגוף שלו. את היד שהיתה רחוקה מהגוף שלו הוא הכניס את ידו תחתיה, ועם היד הזאת הנאשם נתן לו את מכת האגרוף (עמ' 40).

טען השוטר כי הוא הפעיל סמכויות מעצר חוקיות, וכח סביר בהתאם לנסיבות, ונתקל בהתנהגות חריגה, תוקפנית ואגרסיבית כלפיו, פריצת זעם כעס ותסכול. טען כי היה נסיון חמור וכפירה מוחלטת בסמכות המשטרה. החשודים נצלו את יתרונם הכמותי ולא הראו שום כבוד למדים, לא לו ולא לסמכות המשטרה (עמ' 40).

2. מוצגי המאשימה:

את כל ראיות התביעה הנוספות הגישה התביעה בהסכמה (עמ' 14, 15).

המוצג ת/1- דוח פעולה שערך רס"ל צגא אייצ'ו ביום הארוע

מהדוח עולה כי במסגרת סיור שגרתי באזור התעשייה צפוני בלוד ביחד עם המתנדבת קורה, התקבל דיווח מהמרכז על לחצן מצוקה ממכשיר קשר 176. הוא בדק מול המרכז למי הוא שייך ושאל אודות מיקומו. נאמר לו שמדובר ברומן והוא נמצא בצומת גינתון בכביש 40 לכיוון כביש 443.

הוא הודיע לכל הניידות להגיע למקום והוא הגיע ראשון. בהגיעו למקום הוא לא איתר את השוטר רומן ולא את הניידת. משכך פנה למרכז ובדק את פרטי מיקומו. כשהוא היה בצומת גימזו השוטר רומן עדיין דיווח על תקיפתו. לוד 11 דיווח שהוא נמצא במחנות קפריסין רמת אשכול, והוא, קרי, עורך הדוח הודיע לכל הניידות. כשהגיע למקום כבר היו במקום לוד 11, 301, 305 וכן 41, רומן.

כמו כן הגיעו כוחות נוספים מתחנת רמלה וצוות מג"ב.

השוטר רומן מסר תאור לניידות של החשוד העיקרי. צוין כי רומן היה מפוקס, "עם קור רוח", נתן הנחיות לכל הניידות ותיאור החשודים והחשוד הבולט, שזה התחיל ממנו, כך בלשון עורך הדוח.

במקום היו הרבה אנשים, הם יצאו לסריקות על פי הפרטים שמסר רומן. הם סרקו את הבניינים לרבות בתי עסק בשכונת רמת אשכול. בהמשך הוא חבר לרומן אשר היתה לו נפיחות בעין שמאל עם דימום. הוא שאל אותו אם זקוק למד"א ורומן השיב שלא בשלב הנ"ל. הם המשיכו בסריקות אל תוך הלילה, סריקות שכללו בין היתר מחסומים, בדיקת אדם וכלי רכב אך החשוד לא אותר.

בהמשך השוטר רומן פונה לבית חולים אסף הרופא באופן עצמאי.

המוצג ת/2- דוח פעולה שערך רס"מ חיים אלברט

הארוע התקבל ביום 26.6.17 בשעה 00:19.

מהדוח עולה כי במהלך משמרת לילה עם הקצין תומר צברי מתחנת לוד נתקבל דיווח אודות שוטר במצוקה אשר הותקף ע"י בן מיעוטים בצומת גינתון וממרכז הדיווח ביקשו שכמה שיותר צוותים יגיעו למקום.

נרשם כי תחילה דווח על ארוע ברחוב סמוך לצומת גינתון ולכן חיפשו את השוטר. כשנמצא המקום הם זיהו את השוטר חבול בפניו. הם קיבלו תיאור לבוש התוקף וערכו סריקות במקום אך לא עלו ממצאים.

המוצג ת/3- דוח פעולה שערך רס"ר נייגו מתן

הארוע התקבל ביום 26.6.17 בשעה 00:06 לפיו שוטר לחץ על לחצן מצוקה בצומת גינתון.

בפרטי הטיפול בארוע נרשם כי השוטר מתן מנצור מתחנת רמלה נהג. נתקבל דיווח משיטור לוד על שוטר מותקף וכי בוצע ירי במקום. בדרכם למקום נאמר להם להישאר בגיזרה הואיל ואחרים נמצאים בקרבה מקום.

המוצג ת/4- דוח פעולה שנערך ע"י רס"ל כהן גיא

ראשית הארוע בשעה 00:06 בצומת גינתון, שוטר לחץ על לחצן מצוקה.

נרשם כי שומעים קולות של עזרה מהמכשיר וצוין כי השוטר זקוק לסיוע דחוף. הוא נסע למקום אליו הופנה אך לא מצא מאומה. לאחר שהוסבר לו המקום המדויק, הגיע למקום אולם כל הכוחות כבר היו במקום.

המוצג ת/5- מסמך רפואי מהמרכז הרפואי "אסף הרופא" מיום 26.6.17 בשעה 03:29 בעניינו של המתלונן לרבות סיכום ייעוץ אורטופדי, חשבון הטיפול והתחייבות

בסיבת הפניה נרשם כי הגיע לאחר תקיפה. לדבריו חבלות ראש מרובות, מתלונן על סחרחורות ובחילות.

בשעה 24:00 במסגרת עבודתו הותקף ע"י אנשים לא מוכרים, קיבל מכות בראש ובגוף. שלל אובדן הכרה. מלין על כאבי ראש, בחילות, הקאה וכאבים בכתף וברך שמאל.

הומלץ בין היתר על מנוחה למשך יומיים, נטילת משככי כאבים וטיפול כהמלצת אורטופד.

בסיכום הייעוץ האורטופדי נרשם כי השוטר פנה למיון לאחר קטטה במסגרת עבודתו.

נרשם כי ידוע על התערבות ניתוחית בכתף שמאל והגבלה בטווחים. לאחר הארוע חלה החמרה.

באשר לברך ידוע על התערבות ניתוחית בברך שמאל, קיימת רגישות. צוין כי קיימת חבלה בברך שמאל מכיוון חיצוני לפנימי.

צוין כי קיים סימן חבלה בעין שמאל. בכתף שמאל קיימת הגבלה בטווחים ורגישות. בברך שמאל יש רגישות מדיאלית קלה וכן קיימת התייחסות לניתוח עבר.

הומלץ על מנוחה למשך 3 ימים, נטילת משככי כאבים, פיזיותרפיה לשיקום טווחים כתף שמאל וחיזוק ויציבות ברך שמאל ובדיקה חוזרת.

המוצג ת/6- תצלום חבלות השוטר רומן שצולמו ע"י ליאור בבגני ביום 27.6.17.

המוצג ת/7- מזכר מאת רס"מ ליאור פולק בגין קבלת שני סרטוני הארוע

צוין כי הפרקליטה המלווה את תיק החקירה מסרה כי עו"ד שאדי כבא העביר לה שני סרטונים המתעדים את הארוע. הסרטונים הועברו לעורך המזכר באמצעות הוואטסאפ.

בהמשך השוטר העביר הסרטונים למייל האזרחי וצרב אותם לתקליטור. צוין כי הסרטונים נצרכו כפי שהתקבלו וכי לא בוצעה כל עריכה.

המזכר ת/8- המוצג הינו תקליטור המכיל את הסרטונים שהועברו ע"י עו"ד כבא

המזכר ת/9- המוצג הינו תקליטור

המוצג ת/10- דוח צפייה בסרטונים שנערך ע"י רס"מ ליאור פולק

באשר לסרטון הראשון שהינו תקריב הארוע, נרשם כי השוטר שכוב על הרצפה בעת שהוא חובק את החשוד בידו השמאלית. השוטר רומן אמר ניידות, אני סופג מכות. כמו כן נשמעה אמירה, איפה המצלמות. ההמון מסביב צעק עזוב אותו עזוב אותו. כמו כן יש דיבור בשפה הערבית, אתה חונק אותו.

צוין כי החשוד נצפה בועט ברכב, ומנסה להשתחרר. מישהו ניסה למשוך החשוד מאחיזת השוטר והצילום נקטע.

באשר לסרטון השני שהינו תצלום מרחוק, צוין כי הצילום בוצע מבעד לתריס מתוך בית. נצפו אנשים מתקבצים בחלקו השמאלי של המסך, אחד המעורבים החזיק טלפון וצילם. צוין כי לא ניתן לזהות מעורבים. לעיתים התמונה נחסמת ע"י התריס.

נראים מספר רב של אנשים מקובצים.

בשלב מסוים נצפה אחד החשודים עוזב את הדבוקה בצורה מהירה וחוזר אליה, בהמשך התמונה מוסתרת ואז נשמע

קול ירי ורואים את השוטר אוחז באקדח עד שהשוטר נעלם מהתמונה.

המוצג ת/11- דוח פעולה שערך רס"ר מיכאלשוילי גרשון

הארוע נפתח ביום 29.6.17 בשעה 06:10.

עורך הדוח נתבקש ע"י הקצין התורן לבצע צווי מעצר. הוא הגיע לכתובת החשודים ברמת אשכול לוד, הוא ניגש לבית של עלי וחידי, דפק על דלת הבית ואביו פתח לו. הוא הציג בפני האב את צו המעצר והודיעו כי עלי צריך להתלוות אליו. האב סרב להכניסו לבית, עמד בכניסה ואמר לו לצאת החוצה הואיל ויש בבית נשים שצריכות להתלבש. הוא אמר שיעמוד בכניסה יחד עם שותפו עד אשר הנשים יתלבשו. בעומדו בכניסה לבית ראה את החשוד שכנגדו צו המעצר, והוא רצה להיכנס לחדר מהסלון הגם שביקש ממנו להיות בסלון. כל העת אבי החשוד עמד בדלת ולא אפשר כניסה לבית. האב אמר שהתנדב במשטרה בעבר, וכי הוא ישלם על זה. במקום היתה המולה וצעקות ולכן ביקש סיוע. למקום הגיעו השוטרים ילאו וזקן. האב סרב ליתן להם להיכנס. כשנאמר לו שיאלצו להשתמש בכח אמר שהוא חולה לב. באותה עת החשוד עלי קם מהסלון ורצה להיכנס לחדר, ועורך המסמך אמר לו שלא ילך. החלה שוב מהומה בבית. עורך הדוח הזיז את האב ממנו, נכנס לדירה ואזק את החשוד ביד. השוטר זקן אמר לו לשחרר את עלי והרגיע את המצב. בצאתם מהדירה עורך הדוח כבל את החשוד וכן הבחין בחשוד נוסף שכנגדו קיים צו מעצר בגין אותו ארוע, חליל אבו עישה. הוא אמר לשוטרים לעצור אותו. האחר השתלולל והתנגד אך הם עצרוהו וכבלוהו. צוין בין היתר כי השוטר עידו פורת ביצע מעצר של חשוד שלישי בשם אל עיסאוי סאלח. צוין כי אם החשוד עלי צילמה באמצעות הטלפון.

המוצג ת/12- דוח מעצר הנאשם שנערך ע"י השוטר גרשון מיכאלשוילי

תגובת העצור למעצר: "יש מלשנים בלוד בגלל זה באתם אלי".

צוין כי לא נתפס מאומה בעת המעצר.

הנאשם לא חתם על דוח המעצר.

המוצג ת/13- דוח פעולה מיום 29.6.17 שנערך ע"י רס"ל ליזרוביץ דודו

במהלך ביצוע מעצר מעורבים בתקיפת שוטר, לאחר שחיפשו ווידאו בקומה השניה בדלת ממול כי במקום מתגוררת משפחת וחידי, הם דפקו בדלת, הבחינו כי הציצו בעינית, הזדהו כמשטרה, ביקשו שיפתחו, פתח את הדלת סמי וחידי. השוטר גיא הציג את הצו כנגד עלי. במקום קמה מהומה, רצו להתלבש.

השוטרים הסבירו כי לא יצאו וכי ימתינו בכניסה. עלי הזדהה בפניהם ונאמר לו שישב. בני המשפחה חסמו את השוטרים בגופם ולכן הוזמנו כוחות משטרה נוספים. השוטרים ילאו וזקן הגיעו למקום, המצב החמיר הואיל ולא נתנו לשוטרים להתקרב לעלי, וכל העת עלי השמיע כלפי השוטר גיא איומים. בדיעבד הם עצרו את עלי. בהמשך גיא הבחין במעורב נוסף וביקש לעוצרו, התפתחה במקום מהומה ולבסוף החשוד אבו עישה נעצר.

המוצג ת/14- דו"ח מסדר זיהוי תצלומים מיום 29.6.17 בשעה 1:35 שנערך למתלונן ע"י רס"מ שי לאור

השוטר רומן זיהה את החשוד כמי שנצפה בתצלום מספר 8.

המסדר בוצע בהשתתפות החוקר אלכס אילייב.

המוצג ת/15- פרוטוקול מסדר תמונות שנערך ע"י רס"מ שי לאור

המסדר נערך בין היתר בנוכחות עו"ד ג'ורג' חילו מטעם הנאשם.

עו"ד חילו ביקש להזיז תמונות מסוימות וכן הפנה שאלה לקורבן.

מסעיף ג' עולה כי הקורבן הצביע על תמונה 8 כתמונת המעורב בתקיפתו.

המוצג ת/16- מזכר מיום 26.6.17 מאת רפ"ק אדי גיללס

מהמזכר עולה כי ביום עריכת הדוח בשעה 00:05 נתקבל דיווח מלחצן מצוקה של מכשיר הקשר המשטרתי של קצין הסיור רומן פונמריוב.

עם קבלת הדיווח הונחו כלל הניידות לאתר את השוטר. מדיווח מוקד 100, אשר נמצא בקשר עם השוטר, עלה כי המכשיר נמצא בצומת גינתון. המוקד דיווח כי השוטר הותקף וביקש סיוע.

קצין הסיור יצר קשר ואמר כי הארוע ברחוב מחנה קפריסין. הוא הודיע לכלל הניידות.

בהגיעו הוא חבר לשוטר אשר מסר כי ניסה לבצע מעצר והותקף. צוין כי נצפתה חבלה באזור העין.

המוצג ת/17- מזכר מיום 29.6.17 מאת רפ"ק אדי גיללס שעניינו תרגיל חקירה

צוין כי בוצע תרגיל חקירה בין שלושת המעורבים ביניהם הנאשם. צוין כי במהלך התרגיל נשמעו דיבורים בשפה הערבית.

המוצג ת/17א- תמלול התרגיל שערך השוטר אדי גיללס

בתמליל נרשמה שיחה שהתקיימה בין שלושת החשודים ביניהם הנאשם, במהלכה, בין השאר, תיאמו החשודים גרסאות באופן שאחד מהם אמר לאחר שיאמר שהוא לא ראה ולא ידע אודות המקרה וכי עליו להזהר ולהיות עירני על מנת שלא יופלל. כן הציע להכחיש כמה שיותר.

במהלך השיחה הנאשם מסר אודות התנהלותו בעת המעצר, תאר את התנהלותו, כפי שצולם בוידאו, כ"מטורף" כך בלשונו. מסר שכאשר שמע רעשים ליד הבית, נתן את מפתחות הרכב והטלפונים הניידים.

טען כי כל הארוע היה מצולם.

הנאשם התייחס לזהות האנשים שצילמו את הארוע.

הנאשם אמר לאחרים שאף אחד מהם לא מופיע בתצלום, רק הוא. ציין כי מופיע בתצלום כשהשוטר גורר אותו בכח. ציין כי הוא אמר לאחד המצלמים "תצלם תצלם".

ציין כי צעק ליד האנשים "משתפים מנייקים".

טען שאפשרי שיכנס בפנים לתקופה.

המוצג ת/17ב- תקליטור המתעד את תרגיל החקירה

השפה השגורה בפי הדוברים הינה ערבית.

המוצג ת/18- אמרת נאשם מיום 29.6.17 בשעה 08:57 שנבנתה ע"י רס"מ ליאור פולק

הנאשם הוחשד בביצוע עבירות של תקיפת שוטר בשעות הלילה ע"י שלושה או יותר, תקיפת שוטר וגרימת חבלה של ממש ע"י שניים או יותר.

הודעו לנאשם זכויותיו.

הנאשם מסר בין השאר, באשר לחשד המיוחס לו מסר שאינו יודע ואין לו מושג (גליון 2 ש' 4).

עת נשאל היכן היה ביום 25.6.17 בשעות הערב עד הלילה השיב שאינו זוכר, עם זאת מסר שהיה באילת עם חברים ושב כיום עובר למועד גביית האמרה (גליון 2 ש' 14).

נשאל והשיב כי בילה באילת במשך יומיים (גליון 3 ש' 20).

כשנאמר לנאשם כי ביום 26.6.17 הוא היה בלוד, ברמת אשכול, וכאשר שוטר ביקש לבדוק אותו הוא החל לקלל, תקף אותו וגרם לפציעתו, השיב שאינו יודע (גליון 3 ש' 43).

כשנאמר לו שזוהה כמי שתקף שוטר והשיב בלשונו: "מי זה זיהה אותי" (גליון 3 ש' 47).

המוצג ת/19- אמרת הנאשם מיום 3.7.17 בשעה 09:07 שנבנתה ע"י רס"מ ליאור פולק

הנאשם הוחשד בביצוע עבירות של תקיפת שוטר ופציעתו ע"י שלושה ויותר.

הודעו לנאשם זכויותיו.

נאמר לנאשם כי באמרתו הקודמת מסר שהוא היה באילת אולם לפי הסרטון הוא נכח בארוע. הנאשם השיב כי היה בארוע אך לא תקף (גליון 2 ש' 7).

נשאל והשיב כי מסר שהיה באילת מאחר ופחד שלא יעצר.

הנאשם נשאל באשר לאנשים נוספים שהיו עמו בארוע והשיב שאינו זוכר (גליון 2 ש' 20). כמו גם לא זכר מיהם האנשים שהיו עמו עובר לארוע (גליון 2 ש' 17-18). בהמשך עת נשאל באשר לזהות האנשים שהיו עמו עובר לארוע השיב שלא היה אף אחד (גליון 3 ש' 23).

נאמר לנאשם כי השוטר ניגש אליו לאחר שהבחין שביצע תנועה חשודה עם היד, שאל אותו מה צעק לעברו, הוא אמר לו מה הבעיה שלך, וכשהשוטר ביקש שיזדהה אמר לו מי מדבר איתך בכלל וכן מה תעשה. הנאשם השיב: "איך זרקתי משהו ואני באתי לו מול הפנים, והוא התחיל לצעוק עלי, לא ביקש ממני תעודה ולא כלום ותקף אותי. אם היה מבקש תעודת זהות אני הייתי נותן לו, מה הבעיה מה אני בשטחים" (גליון 3 ש' 27-28).

נאמר לנאשם שהוא דחף את השוטר בחזה, ולאחר שהשוטר ריתק אותו למעקה ועת הודיע לו על המעצר הוא החל להשתולל, להתפרע ולהכות השוטר בזרועותיו ובפניו כדי להשתחרר. הנאשם השיב כי אמר לשוטר בסדר, הרים את שתי ידיו, אמר לו הנה הרמתי ידיים, עזוב והשוטר הפיל אותו על הרצפה וחנק אותו (גליון 3 ש' 33).

נשאל והשיב כי הגורם שצילם את הסרטון הוא איש מהרחוב (גליון 3 ש' 35).

עת הוטח בפני הנאשם כי תקף עם אחרים את השוטר והוא פצע אותו בעינו, ובהמשך כשניסה להימלט ריתק אותו השוטר לקרקע כדי שלא יברח, ובהמשך עם אחרים המשיך להכות בשוטר ותקפו השוטר עד שהאחרים מילטו אותו מהמקום, מסר כי הנאשם כי הוא לא תקף וכי הוא היה חנוק (גליון 3 ש' 41).

נשאל אם בנסיבות בהן הוא לא תקף מדוע הוא נמלט ולא דיווח על הארוע, השיב כי אילו היה תוקף לא היה חוזר ללוד.

הוצגה בפני הנאשם הקלטה בה הוא וחשוד נוסף נשמעים משוחחים ומתאמים גרסאות. הנאשם מסר כי הוא לא יודע ומסר כי אינו מזהה את הדוברים בהקלטה. בהמשך מסר ובלשונו: "אה זה היה בכלא" (גליון 3 ש' 53).

בהמשך עת הקשה החוקר אישר הנאשם כי הוא הדובר בהקלטה (גליון 4 ש' 63).

נשאל והשיב כי עמו בארוע נכח קטין ס.נ., הם ישבו מתחת לבנין של הקטין, שיחקו בטלפון, הגיע שוטר ופנה למישהו שהוא לא מכיר, הוא הגיע לראות מה קורה והשוטר התחיל לצעוק עליו, תפס אותו מהיד ואמר לו שהוא עצור. הוא שאל אותו על מה עצור, השוטר הצמיד אותו לסורגים ולא עזב עד שנפל לרצפה וחנק אותו במשך כמה דקות (גליון 4 ש' 73-78).

נשאל והשיב שלא ראה מי הם האנשים שסייעו לו להימלט הואיל והיה מטושטש.

שלל שתקף את השוטר בפניו ומסר כי נתן אגרוף לרכב שהיה מולו.

נאמר לנאשם כי השוטר חש בסכנה מוחשית ממנו ומהאחרים אשר תקפוהו ומשכך ביצע ירי באוויר, והנאשם אמר שאין לו מה לומר.

עת נאמר לנאשם שהוא גרם לשוטר חבלה של ממש והשוטר נזקק לטיפול רפואי השיב כי מהסרטון ניתן לראות שהוא לא תקף.

נשאל והשיב כי את הסרטון העביר לו קטין בשם פ.נ. (גליון 5).

הנאשם הוסיף כי סאלח בא להפריד אבל הוא דחף אותו ואמר לו לא להתערב כדי שלא יעצר והוא הלך.

הנאשם חזר על הגרסה לפיה לא תקף את השוטר. טען שאפשרי שהשוטר נפצע כתוצאה מהניסיון למלט אותו. שלל התקיפה גם כשהוטח בפניו שהשוטר זיהה אותו כתוקף במסדר זיהוי.

באשר להקלטה בה הוא נשמע אומר לסאלח להיזהר, מסר כי אמר זאת הואיל וסאלח לא קשור לתקיפה הוא רק רצה להפריד (גליון 6).

המוצג ת/20- אמרת הנאשם מיום 03.07.17 בשעה 16:07 שנגבתה ע"י רס"מ ליאור פולק

הנאשם הוחשד בביצוע עבירות איומים, תקיפת שוטר וגרימת חבלה חמורה מיום 26.6.17.

הודעו לנאשם זכויותיו.

הנאשם שלל שאיים על שוטר וטען כי הוא מעוניין לפנות למח"ש הואיל והשוטר חנק אותו ולא שיחרר, ביקש את מותו (גליון 2 ש' 5-7).

נאמר לנאשם כי השוטר רומן מסר שהוא איים עליו שירסק לו את הפרצוף ובהמשך מימש את איומו. הנאשם השיב שאין מצב שהוא איים על שוטר, כך בלשונו, והוסיף שהוא לא רוצה להיות בכלא בשל איומים.

נאמר לנאשם שהוא תקף את השוטר וגרם לו לחבלה חמורה בפניו, השיב שהיה חנוק ומטושטש ולא היה לו כח להרים את הידיים להרביץ לאף אחד וכי הוא בקושי נשם (גליון 2 ש' 12).

נשאל והשיב כי הוא נפגע בכל גופו (גליון 2 ש' 14).

נשאל אם יש לו סימנים והשיב כי לא צריך סימנים, הוא סבל במשך יומיים עם כאב גרון וצוואר (גליון 2 ש' 17).

המוצג ת/20א- תקליטור חקירת נאשם

המוצג ת/21- אמרת הנאשם מיום 4.7.17 בשעה 09:24 שנגבתה ע"י רס"מ ליאור פולק

הודעו לנאשם החשדות כנגדו לרבות זכויותיו והשיב לאחר שנועץ בעורך דינו.

במהלך גביית האמרה הוצגו לנאשם שני סרטונים המתעדים את הארוע, האחד קרוב והשני מרחוק, ונתבקשה תגובתו. באשר לסרטון הראשון, התקריב מסר כי הוא נצפה שוכב על הרצפה, חנוק. מסר כי הוא לא תוקף, הוא לא יכל לנשום, כמעט איבד שליטה והתעלף (גליון 2 ש' 8-9).

באשר לסרטון השני, מסר כי השוטר נצפה שואל מי תקף מי תקף וטען כי הסרטון מוכיח שלא הוא תקף אלא הוא הותקף ע"י חשודים שהוא לא ראה ולא זיהה (גליון 2 ש' 11-12).

נאמר לנאשם כי בטרם הותקף השוטר ע"י אחרים הוא תקף אותו באגרופים לפניו שגרמו לפציעה בעינו. הנאשם השיב כי הסרטון מוכיח שהוא לא תקף מאחר והשוטר שאל מי תקף.

הנאשם מסר כי לא תקף את השוטר, השוטר חנק אותו לפני שצילמו. הוא חשב איך להימלט ורואים שנתן אגרופים לרכב מולו. מסר כי מדובר בטעות (גליון 2 ש' 18-19).

נאמר לנאשם כי השוטר אחז בו כדי לנטרלו הואיל והתנגד למעצר. הנאשם השיב שאינו יודע. גם השיב שאינו יודע עת נאמר לו שהשוטר זיהה אותו במסדר זיהוי כתוקף (גליון 3 ש' 23).

עת נשאל הנאשם מה ארע בטרם הארועים המתועדים בסרטון הראשון, השיב שאין לו מה להוסיף על חקירתו הקודמת.

נאמר לנאשם כי לגרסת אחד העדים השוטר תפס אותו, הצמידו לגדר והוא נאבק עמו ושניהם נפלו ארצה. הנאשם השיב ובלשונו: "השוטר לפני שיתקוף אותי, אם היה מבקש ממני תעודה מזהה, הייתי נותן לו בכבוד גם, אבל הוא התחיל לצעוק ולתקוף גם, מה עשיתי הרגתי אותו, מה הסיבה, שתקף אותי סתם ככה" (גליון 3 ש' 29-30). עת נשאל בשנית השיב שאינו יודע.

ת/22 - אמרתו של פ.נ. מיום 3.7.17 בשעה 22:01 שנגבתה ע"י רס"ר ואפי חטיב (האמרה הוגשה ע"י המאשימה במהלך מסירת עדות מוסר האמרה, כעד מטעם ההגנה).

מוסר האמרה מסר שהוא מכיר את עלי וחידי וביום 10.6.17 אחרי חצות הוא ישב ברמת אשכול בתחנת אוטובוס וראה את הארוע שארע בין השוטר לעלי וחידי. בעת שישב בתחנת אוטובוס, הופיע השוטר, ניגש לכיון השכונה לכיון הבנין, שאת כתובתו אינו יודע. השוטר היה לבד והוא היה במרחק של מאה מטר בערך וראה שהשוטר מדבר עם עלי וחידי. הוא הלך לכיון השוטר ועלי וחידי, בכביש הראשי, כשהוא התקרב הוא ראה את השוטר תופס את וחידי ומצמיד אותו לגדר ופתאום עלי החל להאבק עם השוטר, והשוטר ועלי נפלו על הרצפה. משהו שהוא אינו מכיר הגיע מאחור, תפס את השוטר, הכניס את ידיו מתחת לבית שחיו של השוטר בעת שהשוטר היה על הרצפה ואחז בעלי בחוזקה.

הבחור ניסה לשחרר את עלי מהשוטר, וכל מי שהיה מתחת לבנין ברח.

מוסר האמרה מסר שהוא החל לצלם בעת שהם נפלו על הרצפה, על המדרכה. הוא צילם רק את הקטע שהשוטר שוכב על הרצפה עם הגב לכיון הרצפה ומעליו עלי, והשוטר אחז את עלי, יד אחת בצוואר ויד שניה על הבטן שלו, והרגליים שלו היו על הרגליים של עלי. לאחר מכן אדם שלבש שחור תפס את השוטר בשתי ידיו מתחת לבית שחיו ומשך אותו אחורה, ובשלב הנ"ל גם עלי וגם מי שמשך את השוטר ברחו מהמקום, והשוטר קם וירה באוויר שתי יריות.

מוסר האמרה מסר כי הארוע צולם בטלפון שלו מסוג אייפון שנגנב ממנו בתאריך 27.6.17.

מוסר האמרה נשאל והשיב שהוא מכיר את וחידי עלי כתשע שנים מהשכונה. הוא זיהה אותו בתצלום שהציג לפניו השוטר, והוא האדם שהתנגד לשוטר.

במהלך גביית עדותו הוצג בפני העד סרטון והוא נשאל אם זה הסרטון שהוא צילם והשיב בחיוב.

נשאל והשיב שאין לו סרטונים נוספים. נשאל למי הוא שלח את הסרטון והשיב שרק לעלי.

לאמרת העד בסופה צורפה תמונתו של הנאשם ונרשם מתחתיה "אני מזהה את הבחור שבתמונה עלי וחידי" נרשם מספר תעודת הזהות של וחידי. חתום פ.נ. 3.7.17.

ראיות ההגנה

1. הנאשם

הנאשם מסר כי הארוע ארע ביום הראשון של חג הרמדאן, בשעות הלילה. הוא ישב מתחת לבנין שלהם עם חברים, שכנים. הם ישבו ככה, רגיל, כך בלשונו. עבר שוטר בכביש ושמע צעקה. השוטר ירד מהניידת וניגש לבנין, לכניסה, וקרא לאדם שהיה אתו וניגש אליו, וגם הוא, קרי, הנאשם, ניגש לשוטר לבדוק מה קרה. לדבריו סבר כי הוא יכול לעזור, הואיל והאדם שהשוטר קרא לו, היה ילד קטן בן 16. טען כי לא היתה לו כוונה להפריע אלא לעזור. השוטר צעק עליו שיתרחק משם והוא שאל את השוטר מדוע הוא צועק. השוטר ניגש אליו ובלשונו "בהתנהגות לא טובה" והחל לצעוק. בהמשך משך אותו ביד ואמר לו שהוא עצור. הוא שאל את השוטר על מה הוא עצור, הואיל והשוטר לא ביקש ממנו ת"ז, אם השוטר היה מבקש ממנו ת"ז הוא היה נותן (עמ' 41), ולא מתנגד. אולם השוטר התחיל למשוך אותו. כשהוא שאל על מה הוא עצור, השוטר דחף אותו לגדר, נעל אותו, כך בלשונו. הוא התנגד לשוטר אמר לו עזוב אותי, למה אני עצור, השוטר לא הקשיב לו והוא התחיל להתנגד. השוטר הזמין אנשים עם מכשיר הקשר שלו. הוא הרים ידיים אמר לשוטר על מה אני עצור עזוב אותי, אני נותן לך צ'אנס. תעזוב אותי, והרים את ידיו כלפי מעלה בצורה של כניעה. פתאום הוא ראה את עצמו על הרצפה. השוטר הפיל אותו בכח לרצפה ושם יד אחת שלו על הכתף כאילו הוא חונק אותו, ועם היד שלו הוא נעל אותו, וגם עם הרגליים שלו, ולא נתן לו לזוז. הוא התחיל להתנגד ולנסות להשתחרר, השוטר חנק אותו בכח על הצוואר. הוא לא יכול היה לנשום, והכל היטשטש לו בפנים, הוא ניסה כאילו לנשום ולא היה לו נשימה והוא התחיל לתת בעיטות לרכב שהיה לידו (עמ' 41).

נשאל מדוע הוא הכה ברכב והשיב כי לא היה לו איך לנשום. בהמשך אנשים צעקו לשוטר שיעזוב אותו כי הוא חונק אותו. מי שהיה במקום צילם. אנשים משכו אותו מהידים של השוטר, שחררו אותו. לכשהוא ראה את עצמו משוחרר הוא ברח מהפחד שלא יהרגו אותו (עמ' 42).

לשאלתי השיב שאינו יודע מה קרה לשוטר בעין, הוא לא ראה איך השוטר נפגע. לא ממנו קיבל השוטר את המכה בעין.

לבא כוחו הוא השיב שהיו הרבה אנשים במקום ואף אחד לא הסכים לבוא למסור עדות מהפחד שיעצרו אותם על משהו שלא קשור אליהם בכלל (עמ' 42).

הבהיר שהוא ברח הואיל והשוטר חנק אותו, ואם היה ממשיך לחנוק אותו הוא היה מתעלף. עת ברח השוטר שלך את האקדח וירה באוויר. טען כי היו מסביבו אנשים, את אמו ראה. הוא שמע צעקות.

אחרי הארוע הוא נסע לאילת לטייל, לבלות עם חברים, טיול שתוכנן מראש. הוא מרגיש לא טוב בעקבות הארוע כי הוא לא רצה להיות עצור על משהו שהוא לא עשה בכוונה ולא התכוון שיקרה (עמ' 43).

נאמר לנאשם שהוא אמר בתחילת דבריו שהיתה צעקה והשיב שמישהו צעק בקול, הוא לא זוכר מי, היו מספר חברים, והאדם שצעק צעק משהו ללא משמעות, בעת שהם ישבו מתחת לבניין (עמ' 43).

בחקירה הנגדית אישר העד כי ישב עם שלושה חברים בחוץ ותכננו היכן לבלות את החג (עמ' 44). אישר שהארוע התחיל ב - 25 לחודש והמשיך ב- 26. התחיל לפני השעה 12:00 בלילה ונמשך לאחר השעה 12:00 בלילה. אישר כי לראשונה הוא הגיע למשטרה ב- 29 לחודש לאחר שנלקח מביתו בחמש וחצי בבוקר. נאמר לנאשם שהוא נחקר על כך שהוא חשוד בתקיפת שוטרים ונשאל אם הוא ידע על מה נסב החשד, ולמרות שהיתה זו פעם ראשונה שהוא נתקל עם שוטרים, הוא אמר לשוטר שאין לו מושג על מה הוא נחקר. השיב שהוא פחד ומשך ענה כפי שענה. נאמר לנאשם שאם הוא לא עשה שום דבר שאינו בסדר, ואם הוא היה זה שהציקו לו, מדוע הוא לא אמר שהוא לא עשה מאומה. הנאשם השיב שהוא פחד כל הזמן שלא יפילו עליו את התיק של תקיפת שוטר (עמ' 45). נאמר לנאשם שהיה יכול להגיד שהוא לא תקף שוטר, אולם הוא אמר שהוא היה באילת בעת שנאמר לו שהוא תקף שוטר, והוא לא אמר את האמת. השיב שהוא לא יודע מה לומר (עמ' 45) ואינו יודע למה הוא אמר דבר שאינו נכון.

נשאל העד מדוע הוא לא אמר מיד שהשוטר תקף אותו, ושדיבר אליו לא יפה, ורק בחקירות הנוספות שנחקר לאחר שנאמר לו שיש סרטון, הוא אישר שהוא היה במקום ושינה את גרסתו.

הנאשם השיב שהוא זה שאמר לשוטרים בחקירה השניה שיש סרטון, והסרטון הגיע אליו לפני שעצרו אותו. יחד עם זאת לא עלה בידי הנאשם להשיב מדוע בחקירה הראשונה הוא לא אמר שיש לו סרטון ולא אמר שהוא רוצה להציג את הסרטון, אלא אמר שהוא היה באילת בעת הארוע (עמ' 46).

הנאשם לא ידע להשיב מדוע הוא לא הגיב לחשד לפיו הוא תקף שוטר וגרם לו לפציעה. אישר שהוא ראה את הסרטון לפני החקירה.

נאמר לנאשם שבחקירתו הוא נשאל מה יש לו לומר אם אומרים לו שראו אותו מצולם תוקף שוטר, והוא השיב "מאיפה אני יודע, אין לי מושג, לא הייתי שם, לא יודע כלום" (עמ' 46). הנאשם השיב שהוא רצה לצאת מהענין הוא לא רצה ליפול. הוא רצה לצאת מהענין (עמ' 46).

באשר לאופן קרות הארוע, טען הנאשם שהוא לא ניגש לשוטר בכוונה לשאול מה הוא רוצה מהילד, אלא הוא עמד ליד הקטין על מנת לראות אם הוא יכול להסביר משהו, לעזור. יחד עם זאת וחרף האמור טען כי הוא אינו זוכר מי היה הקטין, ואם נאמר לו בחקירתו במשטרה שהוא אמר שהקטין שמו ס', הוא אמר שהוא לא אמר ששם הקטין ס'. נשאל אם הילד היה צריך עזרה בתרגום, והשיב שהוא לא יודע עברית (עמ' 47).

לשאלתי כיצד אם הוא אינו יודע מה שם הילד, הוא יודע שהילד לא יודע עברית, השיב הנאשם שהילד הקטן שמו ע', והוא לא חבר שלו. משכך, נשאל כיצד הוא תכנן עמו טיול והשיב לא "חבר חבר", הוא לא יודע לדבר כאילו רגיל, כך בלשונו (עמ' 47). טען כי הילד לא הספיק לשמוע מה השוטר אמר והשוטר, גם לא נתן לו לומר, השוטר התחיל לצעוק

עליו סתם ככה עת ניגש אליו (עמ' 47).

נשאל אם השוטר סתם הגיע למקום ובמקום לדבר עם אותו אדם שהוא פנה אליו לברר דבר מה, השוטר החליט להציק לו, והשיב בחיוב. הוסיף שהשוטר התנהג אתו בצורה לא נכונה מההתחלה.

נאמר לנאשם שבחקירתו נאמר לו שיש חומרים שקושרים אותו לתקיפת השוטר והוא לא נתן הסבר לחשד, השיב שהוא אינו יודע. העד השיב שנחקר על ידי שלושה שוטרים באותה עת, והיה לחוץ ועצבני, ולכן הוא אמר שהוא לא יודע. לא נתנו לו את הדרך הנכונה להסביר להם.

נאמר לנאשם שנאמר לו שזיהו אותו, ובתשובה לאמר 'לא עשיתי שום דבר איך יזהו אותי', אלא שאל מי זיהו אותו, זאת אומרת, שאל כביכול מי 'פתח' עליו. הנאשם השיב בחיוב לשאלה (עמ' 48). משכך, נשאל הכיצד אם הוא לא עשה מאומה כדבריו, עניין אותו מי אמר. הנאשם השיב שעניין אותו, אם אמרו עליו שהוא תקף מישהו, הוא רוצה לדעת מי מלשין עליו, לשאול אותו, כך בלשון.

הנאשם אישר שהוא ראה את הסרטון שמצוי בידי התביעה, את אותו סרטון, וכשהוא נשאל על קטע בסרטון אליו הופנה במהלך עדותו, השיב שאפשרי שהוא ראה סרטון אחר, ואפשרי שהיו חלקים נוספים לסרטון (עמ' 49). אישר שהוא אמר שהשוטר החזיק אותו צמוד למעקה ושהוא התנגד, ובאופן שאמר לשוטר שיעזוב אותו והוא הזיז את השוטר בגופו, הרחיק אותו. עם זאת טען כי לא דחף השוטר (עמ' 49), הוא מעולם לא הרים יד על שוטר ולא תקף את השוטר.

טען כי התנגד הואיל והשוטר רצה לעכבו (עמ' 49) הגם שמעולם לא תקף שוטר.

אפשר שהדף השוטר אולם לא בכוונה לתוקפו (עמ' 49).

נשאל והשיב כי בעת שעמד ליד השוטר הקטין לא הוזהר, אלא השוטר אמר לו להתרחק בצעקות והוא התרחק ואמר לשוטר למה הוא צועק מאחר וכוונתו לעזור ולא להפריע.

נאמר לנאשם שהוא לא מסר גרסה זו בחקירותיו, והשיב שאמר בחקירתו.

לא עלה בידי הנאשם לומר עם מי הוא היה בעת הארוע, וטען כי החברים שהוא יצא עמם לטיול, למעט אחד, לא היו קשורים לארוע (עמ' 50).

נשאל על ידי לאור אמרתו המוצגת/ת19, מדוע הוא אמר עת הוקלט, כפי שעולה מהתמליל/ת17א, לאחרים עמם היה עצור, אל תגידו שלא יפילו אתכם. הנאשם השיב שפעם ראשונה הוא נקלע לסיטואציה כזאת והכל נאמר מתוך מצוקה ופחד.

הנאשם טען שהשוטר לא נפצע בגינו ולא בשלב שהשוטר הצמיד אותו לגדר. טען כי היו במקום הרבה אנשים.

בעת שנאמר לו ע"י ב"כ המאשימה שהוא עמד עם השוטר והשוטר ראה שהוא נותן לו אגרוף לתוך הפנים, והיה זה הוא שנתן את האגרוף לשוטר ולא האחרים, השיב הנאשם: "יש סרטון על זה?" (עמ' 51).

נאמר לנאשם שבמהלך תרגיל החקירה כפי שעולה מהתמליל, המוצגת/ת17א', הוא נשמע אומר שאחד מהאנשים שצילמו היה ח', בעוד במהלך חקירתו הוא אמר לשוטר שהוא אינו יודע מי צילם, הנאשם השיב שהוא לא אמר מי צילם.

לשאלתי אם בעת שהוא ישב בחדר עם האחרים והם שוחחו, כפי שעולה מהמוצג ת/17א, מי מבניהם אמר שמי שצילם והעביר את המידע למדינה הוא מ.א. ומשכך, בעת שנחקר הוא כבר ידע שמי מבניהם חשב שמ. הוא זה שצילם, מדוע בנסיבות אלה הוא אמר לחוקר שהוא לא ידע מי צילם. הנאשם השיב שמ. א. לא קשור אליו בכלל (עמ' 53). הוא לא אמר שהוא זה שצילם והוא אינו יודע מי צילם.

כמו גם אמר בתשובה לשאלת ב"כ המאשימה שהוא לא אמר לצלם אותו בעת הארוע, הגם שהוא נשמע אומר כך בשיחתו עם האחרים כפי שעולה מעמ' 4 במוצג ת/17א (עמ' 53).

בנוסף טען הנאשם שהוא אינו זוכר שהוא אמר שאפשרי שהוא יכנס לכלא ומי שאמר זאת זה אלה שהיו אתו (עמ' 54). הנאשם נשאל מדוע הוא התנגד בעת שהשוטר רצה לעצור אותו, השיב שהוא ניסה לא להגיע למצב כזה בו השוטר קיבל מכות והוא נחנק, יחד עם זאת הוא היה חנוק ורצה לנשום.

טען כי הוא נתן מכה לרכב מאחר והיה חנוק, כך בלשונו. הרכב היה צמוד אליו (עמ' 54).

הנאשם נשאל והשיב שהוא לא זרק מאומה וכי אם היה זורק לא היה מתקרב לשוטר, היה בורח.

טען שהשוטר מיד משך את ידו, סגר אותו במעקה, כך בלשונו, והפיל אותו. טען כי לא כך עוצרים (עמ' 55).

טען כי השוטר הצמיד אותו בכח למעקה והוא הרים ידיים על מנת שהשוטר יעזוב אותו. ידיו היו משוחררות אבל השוטר לא רצה לעזוב אותו. הוא אמר לשוטר שהוא מרים ידיים כאילו בכניעה, הוא נתן לשוטר צ'אנס, כך בלשונו, לעזוב אותו (עמ' 55), אולם השוטר לא עזב ובהמשך הפיל אותו.

הכחיש שבעת שצילמו הוא התנהל ללא דופי. דבק בגרסתו לפיה לא אמר לצלם (עמ' 56).

הנאשם טען שהוא ברח מהמקום בהמשך, מהפחד, לאחר שהשוטר חנק אותו וירה באוויר.

נאמר לנאשם כי השוטר אחז בו רק כי הוא התנגד למעצר והשוטר זיהה אותו כמי שגרם לפציעתו בעין וכך נאמר לו גם בחקירתו, והוא השיב בחקירתו שהוא לא יודע. נשאל מדוע הוא לא מסר הסבר בחקירה. הנאשם טען שהיו שלושה חוקרים, כל אחד שאל אותו שאלה וצעקו, אז הוא אמר שהוא לא רוצה לעשות, לא יודע (עמ' 57).

נשאל הנאשם מדוע בחקירתו הוא אמר שהוא יכול להיכנס לתקופה, השיב: "אני הייתי החשוד הראשון, התיק נפל עלי. תיק של תקיפת שוטר".

הנאשם נשאל אם הוא יודע מי זה פ., והשיב שאולי הוא מכיר אותו בפנים, הוא אינו יודע.

נאמר לו שפ. הוא זה שצילם את הסרטון הקרוב, והנאשם השיב שהוא אינו יודע, אין לו מושג, פ. לא קשור אליו כלל. הגם שבמהלך השיחה עם האחרים שתומללה במוצג ת/17א, נשמע הנאשם אומר שהוא יודע שפ.נ. צילם כשהשוטר התחיל לגרור אותו והוא גם אמר לו צלם צלם.

בהמשך מסר הנאשם כי הוא אינו יודע כיצד השם של פ. השתרבב בחקירה, הוא לא יודע עליו שום דבר (עמ' 59).

נאמר לנאשם שהוא הכניס את עצמו למצב מאחר והשוטר תחילה דיבר עם אחר, והוא נדחף, והשוטר הזהיר אותו להימנע מלהפריע והוא דחף את השוטר.

הנאשם טען שזה לא נכון שהוא לא אפשר לשוטר לבצע מעצר.

2. גב' לילה ווהידי

העדה הינה אמו של הנאשם, ומסרה בעדותה אודות הארוע.

מסרה שהיא ראתה בעיניה את בנה שכוב על הרצפה בעת שירדה מהבית לשמע הצעקות.

אחד מהשכנים קרא להם ואמר שמרביצים לבנם. מרביץ לו שוטר.

היא ראתה כשירדה את בנה בידיו של השוטר. השוטר השכיב את בנה על המדרכה ואחז בו כאילו חנק אותו עם ידו עם זרועו, הדגימה באופן שהמרפק של השוטר היה קרוב לצווארו של בנה (עמ' 63).

לכשירדה, לדבריה התחילה לצעוק מה קרה. השוטר לא דבר, המשיך לחנוק את בנה.

מסרה כי שכנים התאספו, היא התחננה לפני השוטר לעזוב את הילד. לבנה כאב מאד, ובנה התחיל להרביץ משמאלו לרכב ברגליים ובידיים, נתן לרכב מכות מהכאב שהוא הרגיש, כך לדבריה, מאחר והשוטר חנק אותו (עמ' 63).

העדה מסרה שבנה הוא בן טוב ואדם טוב, והוא נפל קרבן (עמ' 64). היא לא חושבת שהוא עשה משהו חמור, הוא נחנק בידיים של השוטר ולא יכול היה לעשות מאומה. לא יכול היה לזוז. נחנק ממש עד מוות (עמ' 64).

בחקירתה הנגדית אשרה שלא היתה במקום מתחילת הארוע. הארוע ארע בכניסה לשכונה. הם גרים בבנין רכבת. ילד שכן הגיע, ואמר לה שארע ארוע שמרביצים לבנה. היא ירדה וראתה את הניידת וראתה שהשוטר השכיב את בנה בכך על הרצפה. היא רצתה לדעת מה בנה עשה.

אשרה שהיא לא ראתה את השלב בו בנה נפל על הרצפה, טענה כי רק השוטר יכול היה להפיל את בנה כי חוץ מהשוטר לא היה אף אחד (עמ' 67).

היא לא ראתה את הפגיעה בעין השוטר. לא הסתכלה לפניו של השוטר מהלחץ ולא שמה לב.

טענה כי אפשרי שהשוטר קיבל מכה אחרי שהוא דבר עם בנה (עמ' 67).

מסרה כי בבית היו היא ואבי הנאשם ברגע שהם נקראו לרדת, אביו ירד אחריה.

נשאלה והשיבה שאביו של הנאשם הלך אתו לתחנה. נשאלה אם הנאשם נעצר ביום הארוע והשיבה שהיא חושבת שכן, הגם שלא ידעה לומר באיזו שעה הוא נעצר (עמ' 68). בהמשך טענה שלא עצרו את בנה ביום הארוע. אשרה ששוטרים הגיעו הביתה כאשר היא ובעלה היו בבית על מנת לעצור את בנה.

נאמר לעדה שהיא הבינה שעצרו את בנה על מעשה שהוא לא עשה והוא בילה את הלילה במעצר והוא לא אשם,

נשאלה מדוע בנסיבות אלה היא לא הלכה למשטרה ומסרה שבנה הוא זה שהותקף ועוצרים אותו לשווא (עמ' 69). השיבה שהיא איננה יודעת באיזה נסיבות בעלה הלך למשטרה, היא איננה זוכרת. אפשרי שאחרי כמה ימים נעצר בנה.

נאמר לה שבעלה נחקר במשטרה ואמר שהוא לא היה עד לארוע (עמ' 71 - 72), השיבה העדה שהיא זוכרת שהאבא ירד אחריה, והוא עמד רחוק והוא לא התייחס, הוא רק עמד והסתכל (עמ' 72). היא עמדה ליד השוטר שהרביץ לבנה, לא התייחסה לבעלה, לא התייחסה לנידת ולמספר השוטרים שהיו בנידת, היא לא התייחסה לאף אחד עם זאת נשארה עם השוטר עד לתום הארוע. היא איננה יודעת מה בעלה עשה. לאחר שהסתיים הארוע הם עלו הביתה. היא לא זוכרת מה ארע. הדבר היחיד שעניין אותה זה היה הילד שלה שהיה שכוב על הרצפה והשוטר תפס אותו והסרטון הסתיים בדקה הזאת, ואינה יודעת מה ארע אחר כך.

נשאלה אם היא יודעת אם בעלה עלה הביתה לאחר הארוע, השיבה שהם נשארו על הכביש.

אמרה שמכל הארוע היא ראתה את בנה שוכב על הרצפה בידיו של השוטר. השוטר אחז אותו בזרוע. פניו של בנה היו אדומות, הוא צעק והתחנן שהשוטר יעזוב אותו וגם היא התחננה לשוטר שיעזוב אותו (עמ' 63). בעת הארוע היו במקום כל השכונה, נשים, ילדים, בנים (עמ' 63). שכנים רבים. הדגימה שהשוטר אחז בבנה בצורה של משולש, הצוואר של בנה היה במרכז המשולש, בין הזרוע והאמה של השוטר, והתחננה בפני השוטר שיעזוב את בנה והשוטר לא עזב.

נשאלה מדוע בנה לא סיפר, למרות שנשאל, אם היו לידו אנשים קרובים כשאמא שלו היתה במקום ואבא שלו ירד (עמ' 74), השיבה שאחרי מספר דקות היא עזבה (עמ' 75).

נאמר לעדה שמספר פעמים בנה נשאל מי היה במקום ולא אמר אפילו פעם אחת שאמא שלו היתה. העדה השיבה שבנה לא ראה אותה, הוא לא יכל לראות אותה כי הוא היה חנוק, כך בלשונה, ועוד בלשונה "העיניים שלו יצאו כבר" (עמ' 75) ואיך הוא יזכור מי היה. הוא לא זכר אותה ואפשרי שהוא לא זיהה אותה כי היא היתה עם כיסוי ראש, הוא לא זיהה את הכיסוי שלה.

נשאלה אם בנה מזהה את קולה, שהרי היא אמרה לשוטר שיעזוב את בנה, השיבה שהיא אמרה שיעזבו את הילד והיא איננה יודעת אם הבן זיהה את הקול שלה (עמ' 75).

דבקה בגרסתה לפיה בנה אפשרי שלא זיהה אותה. מסרה כי היא ראתה שהשוטר אחז בבנה ואף הזמין תגבורת. היא זוכרת שיד אחת של בנה היתה חופשית ועם היד שהיתה חופשית הוא נתן מכה לרכב. היא לא שמעה מה השוטר אמר, וגם לא ראתה את השוטר סופג מכות (עמ' 76). היא זוכרת שבנה נעצר אחרי הארוע (עמ' 77). ביום הארוע בנה לא היה בבית, נעצר אחרי מספר ימים כשהשוטרים באו לבית. בעת שהם באו בנה ישן. ביום הארוע לדבריה היא הפכה עולמות כדי לדעת איפה בנה. היא חושבת שיומיים הוא לא היה בבית אבל היא לא זוכרת (עמ' 77). נשאלה אם בנה סובל מבעיות זכרון והשיבה בשלילה (עמ' 77). מסרה כי היא איננה זוכרת כמה שוטרים היו בבית בעת שעצרו את בנה. ביום שבנה נעצר היא אמרה לשוטרים מדוע הם עוצרים אותו כשהוא לא עשה מאומה. בנה הוא זה שקיבל מכות ונחנק כמעט, אולם לא נתנו לה לדבר, לא הקשיבו לדבריה, וגם לא הקשיבו לא לבעלה ולא לאחיו של בנה (עמ' 78).

ציינה כי היא לא צלמה את השוטרים בעת שהם הגיעו לביתה, גם אם כתוב שהיא צלמה אותם (עמ' 78).

הם, קרי, בני המשפחה, לא נתנו לשוטרים להכנס מיד הביתה כי השוטרים הגיעו בשעות הבוקר המוקדמות בעת שכולם ישנו והם לא היו לבושים (עמ' 78).

נשאלה כיצד הארוע ביום הארוע הסתיים, והשיבה שאינה זוכרת. מסרה כי מה שהיא זוכרת, לא במדויק, שבנה נמלט מהידים של השוטר וכולם התפזרו, ואחר כך השוטר התחיל לירות באוויר. היא לא עשתה מאומה, הכל ארע מהר ובנה נעלם והיא איננה יודעת לאן (עמ' 79).

נאמר לה שבהתחלה היא אמרה בחקירתה הראשית שבנה עשה טעות, שהוא השתולל, שהיה ויכוח עם השוטר. השיבה שבנה השתולל אבל הוא לא עשה טעות (עמ' 79).

טענה שאחרי שהשוטר חנק אותו איך בן אדם חנוק יתנהג? האם הוא ישכב בשקט?, כך בלשונה.

נשאלה והשיבה שהשוטר ניגש אל בנה והיה ביניהם ויכוח. מסרה כי היא שאלה את בנה ביום הארוע מדוע השוטר ניגש אליה, מה הוא רצה ממנו, ובנה אמר לה שהוא לא יודע, היו שאלות וויכוחים וכנראה הכל התפתח מהר, היא איננה מבינה עד היום מדוע השוטר עצר את בנה (עמ' 79).

מסרה כי לא שמעה שהשוטר אמר לבנה שיבוא והיא איננה יודעת מה ארע.

נשאלה העדה מה היא ראתה בסרטון שהיא מסרה שהיא ראתה. השיבה שהיא ראתה את הסרטון אחרי הארוע, כשבוע לאחר הארוע, אחרי שהבן שלה נעצר. היא איננה זוכרת היכן היא ראתה את הסרטון ואיננה יודעת מי צילם את הסרטון (עמ' 80).

3. מר פ.נ.

במסגרת פרשת ההגנה העיד מוסר האמרה ת/22, מר פ.נ., מטעם ההגנה.

העד מסר כי בעת שהוא ישב בתחנת אוטובוס הוא שמע צעקות במרחק של כמה מטרים, והלך להסתכל. ראה את השוטר תופס את עלי וחונק אותו בגרון על הרצפה. עלי השתחרר, ובעת שהשתחרר השוטר הוציא אקדח וירה שני כדורים באוויר וכולם ברחו.

לשאלתי אם הוא ראה מה ארע לפני שהשוטר חנק את עלי השיב שהוא לא ראה. טען כי הוא הלך בעת שהשוטר תפס את עלי בגרון על הרצפה, ועלי כבר צעק, והוא לא ראה מה ארע לפני שהשוטר תפס את עלי בגרון, הוא רק שמע צעקות (עמ' 81).

במהלך עדותו הוצגה בפני העד על ידי בא כח הנאשם אמרתו ת/22, העד עיין במסמך והשיב שבעת שהוא ישב בתחנה הופיע השוטר, הוא שמע צעקות בין עלי לשוטר והוא הלך לכיוון של עלי וראה את השוטר חונק את עלי. הוא ראה את השוטר מרחוק תופס את עלי, וגם חונק אותו מעל הגדר, ואז הם נפלו שניהם והוא הלך לשם וראה, כך בלשונו (עמ' 82).

נאמר לעד שבמשטרה הוא אמר שהשוטר הצמיד את עלי לגדר. העד השיב "הכוונה לא מצמיד אותו לגדר אלא שחונק אותו על הגדר. הכוונה שהוא תופס אותו על הגדר" (עמ' 83). טען כי אם המשטרה כתבה כפי שהיא כתבה, הוא לא אמר מצמיד, הוא אמר חונק, ואף הדגים באופן שהושיט את שתי ידיו קדימה וביד אחת תפס את צווארו (עמ' 83).

טען כי אחרי שהוא הלך שניהם נפלו על הרצפה.

לשאלתי השיב שהוא לא יודע מה ארע לפני שהשוטר חנק את עלי, הוא גם לא שמע מה הם דברו כשהם צעקו. חזר על דבריו לפיהם הוא ראה את השוטר מדבר עם עלי ומצמיד אותו לגדר. לשאלה מה עלי עשה השיב "בן אדם נחנק, מה יעשה" (עמ' 83), והדגים באופן שהוא הזיז את ידיו באופן תזזיתי לשני הצדדים.

טען שקודם לא ראה כלום, עלי והשוטר צעקו אחד על השני (עמ' 84).

בחקירתו הנגדית נשאל והשיב שהמשטרה היא זו שהגיעה אליו כשבוע לאחר הארוע. מסר כי את עלי הוא מכיר מהשכונה היכרות של שלום-שלום. עלי לא חבר שלו. הוא גר בשכונה תשע שנים. הוא היה בעת הארוע 50 מטר ממקום הארוע, ואם במשטרה אמר שהיה כ- 100 מטר מהמקום הוא אינו זוכר במדויק, אפשרי 100.

במהלך עדות העד הוגשה כאמור לעיל אמרתו המוצגת/ת, על ידי בא כח המאשימה.

העד הופנה לכך שבמשטרה הוא לא אמר שהיו צעקות. העד טען כי הוא אמר שהיו דיבורים וצעקות וכשאמר שהוא ראה שהשוטר מדבר עם עלי, הוא התכוון שהוא דיבר אתו בצעקות (עמ' 85).

נשאל העד מדוע במשטרה הוא לא אמר שראה את השוטר חונק אדם, והשיב שהוא אמר שראה את השוטר חונק. נאמר לעד שהוא אמר 'תופס' ולא אמר 'חונק', העד השיב שהוא ראה את השוטר חונק את עלי על הגדר וכך גם אמר במשטרה.

נשאל מדוע חתם על אמרתו שם אמר 'תופס' והשיב "חתמתי סתם. זה משטרה" (עמ' 85).

בהמשך השיב שמה שרשום באמרתו זה לא נכון. השוטר חנק את עלי על הגדר, ולשאלה איך לא נשאר על עלי סימנים, השיב שצריכים לשאול את עלי (עמ' 85).

טען כי אחרי שהשוטר חנק את עלי, עלי החל להאבק עם השוטר, מאחר והוא חנק אותו, מאחר ולשוטר אין זכות לפעול כך (עמ' 86).

טען כי אם מאמרתו ניתן להבין שעלי התחיל להרביץ לשוטר, זה הפוך. השוטר הרביץ לעלי וחנק אותו. (עמ' 86).

העד מסר כי המשטרה לקחה אותו, נכנסו אליו לביתו כי ראו שהוא צילם (עמ' 87). הוא צילם כמו כולם, כולם צלמו. הוא צילם כיצד השוטר חונק את עלי מאחר ואסור לשוטר לחנוק את עלי, ואישר שהוא צילם כי סבר שהתנהגות השוטר היא לא בסדר (עמ' 87).

לאור דבריו נשאל מדוע כשנשאל במשטרה מה ארע לא סיפר שהשוטר חנק את עלי, אלא סיפר שהצמיד אותו לגדר.

השיב העד "חנק אותו". טען כי הוא לא יודע למה הוא לא אמר את האמור במשטרה. עם זאת טען שהוא צילם, שהשוטר חנק את עלי על הרצפה.

נשאל מדוע הוא לא צילם שהשוטר חונק את עלי על הגדר אם זו היתה הסיבה שהתחיל לצלם.

השיב שאינו יודע, הוא צילם שהיה על הרצפה הגם שהוא ראה אותו חונק את עלי על הגדר.

טען שהוא לא ראה שעלי תקף את השוטר (עמ' 87).

נשאל מדוע אם הוא אומר שהוא צילם בעת שהם נפלו על הרצפה, מדוע לא רואים את הנפילה. השיב שהוא הלך מהתחנה על מנת לצלם וזה לקח שתי דקות (עמ' 87).

מסר כי השוטר היה על הרצפה, ישב על הרצפה. בהמשך תיקן את דבריו ואמר שהשוטר שכב על הרצפה עם הגב ועלי היה מעליו, גם הוא עם הגב. שם רגל אחת על עלי ועם היד חנק אותו. הוא היה קרוב אליהם בשלב הנ"ל והיה באפשרותו לראות.

לכשנתבקש לתאר את השוטר באופן פיזי, השיב שאינו יודע. מסר: 'ארוך כזה'.

נשאל והשיב שהוא לא ראה את הפציעה שהיתה לשוטר בעין. הוא לא ראה ולא צילם (עמ' 88).

נשאל אם במשטרה הוא אמר שהשוטר שם יד אחת על הצוואר, יד שניה על הבטן והרגל שלו היתה על הרגלים של עלי, אמר ששכח שהיתה לו יד על הבטן גם כן (עמ' 88).

נשאל אם הוא ראה את הסרטון שהוא צילם פעמים רבות, והשיב שהוא ראה רק פעם אחת, מאחר והטלפון שלו נגנב, הסרטון הגיע למשטרה לא דרכו, הוא נתן אותו לעלי, ואת הטלפון של עלי הוא קיבל דרך אחיו (עמ' 88).

נשאל מדוע הוא לא צילם את סוף הארוע והשיב כי כולם ברחו לפני היריות.

נשאל מדוע קודם הוא אמר 'ירו וברחו', השיב שהשוטר ירה והם ברחו.

נשאל מדוע לא צילם את השלב שבו עלי שוחרר מהידיים של השוטר והשיב שהוא לא צילם.

אישר שהפסיק לצלם באמצע ההתרחשות כי ככה בא לו לצלם וזהו, כך בלשונו. בא לו לצלם רק איך שחנקו את עלי. את הארוע הזה הוא בחר לצלם והוא אינו יודע איך עלי השתחרר.

נאמר לעד שבמשטרה הוא כן אמר איך עלי השתחרר, השיב שהוא אמר במשטרה שהוא אינו יודע מי שחרר את עלי (עמ' 89).

נאמר לעד שמשטרה הוא ידע לומר היטב איך עלי השתחרר, השיב שהוא הספיק לשכוח (עמ' 89) והוא נזכר במהלך עדותו.

נאמר לעד שהארוע היה אליים, והוא בחר לצלם רק דבר מאד ספציפי, לפני שהשוטר הותקף, כדי לשחרר את עלי. השיב שהוא הפסיק לצלם בנקודה הזאת, והוא לא צילם בשלב בו עלי נרגע ועשה את עצמו כקרבן, ולאחר שנאמר "מצלמים מצלמים" טען כי אין לזה קשר. הבן אדם נחנק, כך בלשונו.

טען כי צילם לא בגלל שאמרו לו לצלם. הוא לא אמר 'מצלמות' הוא שמע שאמרו 'מצלמות מצלמות'. הוא לא שמע שהשוטר קורא לעזרה (עמ' 90). הוא גם לא שמע שהשוטר אומר שהוא סופג מכות.

מסר כי בבית המשפט כשהפעילו את ההקלטה הוא שמע שהשוטר אמר שהוא סופג מכות ושמע גם את המלה 'מצלמה'.

אבל המלה לא נאמרה על ידו.

אישר שבעת שהקרינו את הסרטון בבית המשפט הוא לא ראה שהיד של השוטר היתה על הבטן של עלי, ראה כי היד היתה על מכשיר הקשר. עם זאת טען כי כשהם נפלו היד של השוטר היתה על הבטן של עלי שלא יברח, והוא גם החזיק אותו מהצוואר, כמו שרואים בתמונה.

טען כי הרגל של השוטר היתה על הרגליים של עלי, עליו (עמ' 91). כשנאמר לעד שרואים שהרגל של הנאשם בעטה בנידת אזי בלתי אפשרי שהרגל של השוטר היתה על הרגל של עלי, השיב שהאוטו שנצפה הוא לא נידת, הוא רכב לבן (עמ' 91).

נאמר לעד שבתצלום רואים שעל הרגליים של עלי אין מאומה, והרגל של השוטר היא מאחור. העד השיב שהשוטר שם את הרגל שלו על עלי (עמ' 92) והשוטר ועלי היו בקדמת הרכב והוא צילם מצד ימין של הרכב.

לציין כי במהלך הדיון כפי שצינתי בעמ' 93 לפרוטוקול, לא ניתן היה לראות בתקליטור את מה שתאר העד, קרי, לא נראה כי רגלו של השוטר היתה על הנאשם.

נאמר לעד שבתצלום נוסף שצולם על ידי מישהו אחר ראו שהוא המשיך לצלם גם לאחר שלכאורה לא נצפה בסרטון שלו חומר נוסף. השיב העד שהוא סגר את הסרטון ושלח לעלי את מה שצילם, הגם שאישר שלכאורה בסרטון השני שצולם ע"י אחר, רואים אותו כאילו המשיך לצלם, אבל בפועל הוא כבר לא צילם. את כל מה שהוא צילם הוא העביר לנאשם והנאשם העביר למשטרה. הוא נראה כאילו מצלם אבל לא צילם (עמ' 94).

4. מוצגי ההגנה

המוצג נ/1- ת"פ 52053-01-15 החלטה

המוצג נ/2- ת"פ 51991-05-14 הכרעת דין

ממצאים ומסקנות:

בחנתי את הראיות שהובאו.

שקלתי את דברי העדים. השוויתי בין האמרות השונות של העדים, כיצד מתיישבות בינן לבין עצמן, וכיצד מתקשרות ומתיישבות עם דברי העדים או האמרות הנוספות כפי שעלה מהמוצגים שהוגשו בהסכמה.

שקלתי את הראיות שהובאו בפני בבחינה מושכלת של תוכן הדברים וכן על פי השכל הישר ונסיון החיים.

נתתי דעתי לסיכומי באי כח הצדדים והגעתי למסקנות כדלקמן:

1. ההגנה סברה כי עסקינן בארוע שהיה נכון שלא יתרחש.

טענה כי לא היה זה מתפקידו של השוטר לברר מדוע נשמעה צעקה ולא ברור מה היתה עבודת המשטרה שהנאשם ניסה להפריע לה.

טענה כי השוטר במהלך עדותו בבית המשפט טען כי הצעקה היתה מלווה באינטונציה של דריכות, ובבית המשפט מסר גרסה נוספת לפיה הוא סבר שהאדם השליך סמים.

2. מנגד התביעה סברה כי השוטר עצר את הניידת לאחר שהבחין בפעילות שעוררה את חשדו. במהלך נסיעתו השוטר שמע צעקה עם אינטונציה של מתח ודריכות, ואחד מהנערים השליך דבר מה מתחת לכסא, ובנסיבות אלה התגבש חשד סביר אצל השוטר.

בהמשך, הנאשם בהתנהלותו, בעת שהתקרב השוטר לנערים, והנאשם אמר לחשוד אחר 'מה אתה מדבר אתו בכלל', קרי, עם השוטר, וניסה למשוך את החשוד מידיו של השוטר, הסלים את הארוע. בהמשך כאשר הנאשם דחף את השוטר בחזהו, למרות אזהרת השוטר, הודיע השוטר לנאשם על מעצרו, ופעל לריסונו. בהמשך הסלים הארוע כשהשוטר הצמיד את הנאשם לגדר, ובהמשך ריתק אותו לרצפה, כאשר הנאשם איים על השוטר שהוא יפרק לו את הפרצוף, ופגע בשוטר באופן שנתן לו מכת אגרוף בעינו וגרם לו לחבלה, וניסה להשתחרר מאחיזת השוטר ולהימלט.

3. אני סבורה בבחינת מכלול הראיות, כי לשוטר היה יסוד סביר לחשד שהנערים שצעקו למראה הניידת העוברת בכביש, עברו עבירה בת מעצר והם עלולים לסכן את בטחון הציבור (סעיף 23 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] התשנ"ו - 1996), או למצער לשוטר היה יסוד סביר לחשד שהנערים עברו עבירה או עומדים לעבור עבירה, מסוג העלול לסכן את שלום הציבור ובטחונו, (סעיף 67 לחוק), הואיל ובעת שהשוטר עבר עם רכבו בנסיעה איטית בסמוך למקום מושבם של הנערים, בחצות הלילה, הוא שמע צעקה שהוא חשב שהיא בעלת אינטונציה של מתח ודריכות, וכאשר הוא עצר את הניידת, הוא ראה את אחד החשודים משליך דבר מה מתחת למושב.

4. הנאשם אינו חולק על כך שהושמעה צעקה כשהשוטר עבר, אלא שלגרסת הנאשם, הצעקה היתה צעקה שאינה בעלת משמעות.

באשר לטענת השוטר לפיה ראה את הנאשם משליך דבר מה מיד לאחר שעצר הניידת, במהלך הדיון טען הנאשם שהוא לא השליך מאומה.

5. על פי החוק התשתית הראייתית מכוחה פועל השוטר חייבת לספק ראשית, חשד שהחשוד עבר עבירה בת מעצר ובשנית, חשד לסיכון (ראו כבוד השופט קדמי "על סדר הדין בפלילים", חלק ראשון א, מהדורת תשס"ח - 2008, בעמוד 93) (ראו סעיפים 23 ו- 67 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים]). כמו כן על פי החוק סעיף 23 ג "לא יעצר אדם לפי סעיף זה אם ניתן להסתפק בעיכוּב".

6. יחד עם זאת, גם בנסיבות בהן טעה השוטר בהערכת המצב, במישור העובדתי, טעות סבירה בתפיסת האירועים, אין הטעות פוגמת בחוקיות המעצר, וטעותו אינה מקנה לחשוד זכות להתנגד למעצר (ראו כבוד השופט קדמי, שם בעמ' 147).

זאת ועוד, גם אם סבר חשוד שהשוטר טעה בקשר להתקיימות התנאים המשפטיים המקימים את סמכות המעצר, טעות השוטר, ככל שתהא סבירה, אינה מרפאה את התנהלות חשוד והתנגדותו.

לחשוד לא קמה הצדקה להתנגדות למעצר בנסיבות אלה.

לחשוד זכות להתנגד למעצר רק כאשר לא מתקיים התנאי המשפטי להקמת סמכות מעצר.

7. במקרה הנדון, לאור התנהלות החשודים, התעורר חשד סביר אצל השוטר, אשר הצדיק, להבנת השוטר, את פנייתו לחשודים לבירור.

8. לגרסת השוטר, גרסה אשר הנאשם לא חולק עליה, פנה השוטר לחשוד אחר, והנאשם התקרב לעבר השוטר.

לגרסת השוטר הנאשם אמר לאחר, מה אתה מדבר אתו בכלל.

לגרסת הנאשם, הוא לא אמר את שמייחס לו השוטר. לגרסתו הוא רצה לסייע ולתרגם.

9. לציין כי הנאשם מסר מספר גרסאות לעניין זהות האחר אשר את דבריו לכאורה רצה לתרגם.

בעדותו, עת נשאל אודות זהות האדם עמו ניסה השוטר לברר לראשונה פרטים, השיב שהוא לא זוכר מי היה הקטין (עמ' 47), עם זאת טען כי הילד לא יודע עברית.

בהמשך מסר במהלך עדותו ששמו ע', בעוד באמרתו, המוצג ת/19, בעת שנאמר לנאשם שהשוטר הבחין בו ביחד עם מספר אנשים ברחוב, ונשאל מי היו האנשים אשר היו אתו, השיב "לא היה אף אחד" (גליון 3 שורה 23)

בהמשך טען כי הוא ישב עם נער קטין בשם ס.ג. והם היו משחקים בטלפון מתחת לבניין של ס.ג. (גליון 4 שורה 73).

10. לגרסת השוטר, הוא אמר לנאשם להתרחק מאחר והוא, קרי, הנאשם, מפר את סמכות העיכוב שלו ומפריע לו לבצע את תפקידו, קרי, תפקידו בעת שניסה לברר פרטים מול החשוד האחר, והנאשם הפריע ומשך את החשוד האחר ממנו.

לגרסת הנאשם השוטר בא אליו בהתנהגות לא טובה, כך בלשונו, צעק עליו שיתרחק, וכשלא התרחק, השוטר דחף אותו לעבר הגדר, נעל אותו, והוא ביקש מהשוטר לעזוב אותו, ומשהשוטר לא הקשיב לו הוא התחיל להתנגד.

11. אני סבורה שהיה על השוטר בנסיבות שתאר יסוד סביר לחשד שנעברה עבירה שיש בה חשד לסיכון. אני סבורה כי

הנאשם גרם בהתנהלותו לקרות הארוע.

אני מעדיפה את גרסת השוטר באשר לאופן קרות הארוע והתנהלות הנאשם מאשר את גרסת הנאשם.

12. אני ערה לכך שקיימים סרטונים המתעדים את הארוע, ובסרטונים נצפה הנאשם שוכב על הרצפה והשוטר אוחז בנאשם, והנאשם מכה ברכב.

עם זאת אין מחלוקת כי תחילת הארוע לא תועדה בסרטונים. לדידי, לא ניתן ללמוד מהקטע המתועד על הארוע בכללותו, אופיו והתנהלות הנאשם והשוטר. יתר על כן, אני סבורה שהתעוד מגמתי, העובדה כי עסקינן בתעוד מגמתי עולה מדברי העד נ.פ. אשר תעד את הארוע באמצעות הטלפון שלו ומסר כי בחר לצלם קטע מסוים בלבד.

13. המשטרה ערכה תרגיל חקירתי בחדר מבוקר בין שלושת חשודים, הנאשם, ס.ע. וח.א.ע. במהלך תרגיל החקירה שוחחו בניהם החשודים (המוצג ת/17).

במהלך השיחה אשר תומללה (המוצג ת/17א), נשמע הנאשם אומר שרק הוא מופיע בתעוד והוא ראה את ח. שצילם. כמו כן צילם פ. נ. והוא אמר לו "תצלם תצלם".

14. זאת ועוד, הנאשם נשמע אומר במהלך התרגיל החקירתי שיתכן שהוא יכנס בפנים לתקופה. כן אמר לאחד מהאחרים שישבו עמו בחדר שישתוק בכל דבר שישאל, על מנת שלא יפלילו אותו. עוד אמר כי צריך להכחיש ולהכחיש כמה שיותר, להיות ערני ולהיזהר שלא יפלילו אותו. בנוסף אמר שהוא יעשה הכל כדי שלא יוכח שהאחר היה במקום. בנוסף אמר לאחר שיעשה את עצמו 'אהבל' שהוא לא יודע כלום, וכל דבר יאמר "לא יודע כלום".

הנאשם במסגרת השיחה הנ"ל מסר לאחרים כי כאשר השוטר נכנס לביתו הוא לא רצה לתת לו את פרטיו ואמר לו לצאת.

15. אחד מהסרטונים צולם כאמור ע"י העד פ.נ., אשר לדברי העד, כפי שעלה מאמרתו במשטרה (המוצג ת/22), בסמוך למועד הארוע ישב בתחנת האוטובוס וראה את השוטר מדבר עם הנאשם. בהמשך, ראה את השוטר תופס את הנאשם ומצמיד אותו לגדר, וכשהנאשם החל להאבק בשוטר, השוטר והנאשם נפלו על הרצפה. עוד מסר פ.נ. באמרתו, כי אחר הגיע ותפס את השוטר, וניסה לשחרר את הנאשם מאחיזת השוטר. עוד מסר כי הוא צילם רק את הקטע בו השוטר שכב על הרצפה והנאשם שכב מעליו, והשוטר אחז בנאשם ביד אחת על צווארו.

פ' מסר באמרתו כי הוא העביר את הסרטון לנאשם בטרם נגנב לו הטלפון.

16. במהלך הדיון זומן פ.נ. כעד הגנה ומסר גרסה שונה מהגרסה שמסר באמרתו במשטרה.

בעדותו בבית המשפט טען כי השוטר חנק את הנאשם, הגם שלא השתמש בתיבה "חנק" באמרתו במשטרה. טען כי הנאשם נחנק. טען כי השוטר דיבר עם הנאשם בצעקות. טען כי מה שרשום באמרתו אינו נכון.

טען כי אם נרשם באמרה שעלי הרביץ לשוטר, הדברים אינם נכונים, והנכון הוא שהשוטר הרביץ לעלי.

טען כי הוא צילם רק את הקטע שעלי נחנק, והוא לא יודע כיצד עלי השתחרר מהשוטר, הגם שבאמרתו במשטרה ידע היטב כיצד עלי השתחרר, ותאר את האדם שסייע לנאשם להשתחרר כמי שלבש שחור, ותפס את השוטר בשתי ידיו מתחת לבית שחיו ומשך אותו אחורה, ובשלב הנ"ל עלי והאחר ברחו מהמקום (ת/22 גליון 2).

17. הנאשם הרחיק את עצמו מפ.נ. במהלך עדותו וטען כי פ. אינו מכיר אותו בכלל (עמ' 58), טען כי אין לו מושג שפ.נ. צילם את הסרטון, הגם שפ.נ. טען שהוא שלח את הסרטון לנאשם.

18. אני סבורה כי התנהלות הנאשם במהלך התרגיל החקירתי, והאמירות אשר השמיע לחשודים הנוספים, לרבות עצתו להם או לאחד מהם, שעליהם להיזהר ולהיות ערניים על מנת שלא יפלילו אותם. כמו גם עצתו לאחרים או לאחר לעשות את עצמם 'אהבלים' (ראו ת/17א), כמו גם העובדה שהנאשם הרחיק את עצמו מפ.נ. מלמדת על התנהגות מפלילה.

19. כמו כן אני סבורה שהעובדה שפ.נ., אשר זומן כעד הגנה, מסר בבית המשפט עדות הסותרת את דבריו בחקירתו במשטרה, והסתירות הינן סתירות שיורדות לשורשו של עניין, יש באמור כדי ליתן את הרושם שעד ההגנה מסר עדות מתואמת עם גרסת הנאשם, שהרי, לא ניתן כל הסבר לסתירות בין הדברים שמסר פ.נ. במשטרה בעת שנחקר בסמוך למועד הארוע, לדברים אשר מסר במהלך עדותו כשזומן כעד הגנה, דברים אשר מתיישבים יותר עם טענות הנאשם ולא עלו מגרסתו הראשונה של העד.

זימון עד הגנה אשר לכאורה מוסר עדות כבושה התואמת את גרסת הנאשם וחוזר בו מעדותו במשטרה, ולכאורה אחת מגרסאותיו אינה גרסת אמת, הדבר אומר דרשני, ומטיל צל כבד על גרסת הנאשם אשר זימנו כעד הגנה.

20. הנאשם לאחר הארוע נמלט מהמקום ונסע לאילת, התנהלותו מהווה התנהגות מפלילה שיש לה השלכה ומשמעות גם כראיית סיוע, במקום שנדרשת ראייה כזו.

21. הנאשם מסר במשטרה ארבע אמרות.

א. באמרתו הראשונה מיום 29.6.17 בשעה 08:57, המוצג ת/18, טען שלא ידוע לו ואין לו מושג אודות החשדות בהן נחשד לפיהן הוא תקף שוטר וגרם לו חבלה ממשית ע"י שניים או יותר, וטען כי הוא היה באילת.

הנאשם טען באמרה הנ"ל בעת שנאמר לו שעולה מתיק החקירה שהוא היה במקום וגרם לפציעתו של השוטר עם אחרים ובהמשך ברח מהמקום, שאין לו מושג והוא לא יודע מאומה אודות הארוע.

ב. באמרתו השניה מיום 3.7.17 בשעה 09:07, המוצג ת/19, לאחר שנאמר לנאשם שקיים סרטון בו הוא נראה במקום, טען הנאשם שהוא היה במקום, אבל לא תקף. טען כי הוא מסר שהוא היה באילת הואיל והוא פחד. טען שהשוטר חנק אותו וניתן לראות בסרטון שהשוטר חנק אותו. טען שהוא אינו זוכר עם מי הוא היה לפני הארוע, ולא זכר

מי היה עמו בעת הארוע.

טען כי הוא לא ניסה להדוף את השוטר, אלא הוא הרים את ידיו וביקש מהשוטר לעזוב אותו. הנאשם טען שלא תקף את השוטר.

עת נאמר לנאשם שהוא הוקלט ביחד עם האחרים, טען שהוא אינו יודע. בהמשך טען כי הארוע החל בעת שהם ישבו מתחת לבניין ושיחקו בטלפון והשוטר הגיע ופנה למישהו שהוא לא מכיר, והוא בא לראות מה קרה לאחר, והשוטר החל לצעוק עליו, תפס אותו ביד ואמר לו שהוא עצור. כששאל את השוטר למה הוא עצור, השוטר לא עזב אותו וחנק אותו והפיל אותו על הרצפה.

עוד טען הנאשם כי פ.ג. צילם והוא שלח לו את הסרטון, ובסרטון נראה שהוא לא תקף את השוטר. עם זאת, כאמור לעיל, הגם שתחילה טען שהוא אינו זוכר עם מי הוא היה לפני הארוע (גליון 2 שורות 17 - 18), בהמשך טען כי הוא היה עם ס.ג. בן ה- 16 (גליון 4 שורות 72 - 73), והתנהלותו של הנאשם, קרי, הסתירות בדבריו, וכבישת דברים ואמירתם בהמשך, ומסירת עדות מדורגת, תמוהה ומעלה סתירות לגבי אמינות דבריו.

ג. באמרתו השלישית מאותו היום בשעה 16:07, המוצג ת/20, הנאשם טען שהוא לא איים על השוטר שירסק לו את הפרצוף והוא לא תקף את השוטר. נהפוך הוא, הוא היה מטושטש, בקושי נשם ונפגע בכל גופו.

עם זאת בעת שנשאל אם יש עליו סימנים על גופו, השיב "לא צריך סימנים, זה בפנים, הגרון שלי, יומיים סבלתי עם כאב גרון, הצוואר והכל".

בעת שנשאל מדוע הוא נסע לאילת אם כך סבל, השיב "סבלתי ולא נהייתי כמו שצריך" (גליון 2 סיפא).

ד. באמרתו הרביעית מיום 4.7.17 בשעה 09:24, המוצג ת/21, בעת שהוצגו לפניו הסרטונים, טען הנאשם כי הוא נראה חנוק שכוב על הרצפה ושהשוטר תוקף אותו. טען כי הסרטון מוכיח שהוא לא תקף את השוטר.

עם זאת בעת שנאמר לנאשם שלפני כן השוטר הותקף ע"י חשודים נוספים, והוא היה זה אשר תקף את השוטר במכת אגרוף ופצע אותו, השיב הנאשם שהסרטון מוכיח את ההיפך. עת נאמר לנאשם שבסרטונים לא תועד כל הארוע, וכאשר החל הצילום על ידי אחד הנוכחים במקום הוא - הנאשם, הפסיק להתנגד לשוטר והרים את ידיו, השיב הנאשם שהוא רק חשב איך להימלט מהשוטר, הוא לא תקף את השוטר. השוטר הוא זה שחנק אותו, כפי שנצפה בצילומים, ובסרטון נצפה שהוא נתן מכות אגרוף לרכב שהיה ממול ולא לשוטר.

כמו כן טען כי הוא ראה את הסרטון לפני שנעצר (גליון 3).

22. בנסיבות אלה בהן סבר הנאשם שיש בסרטון כדי להוכיח את אמיתות גרסתו, תמוה מדוע הוא כבש את גרסתו לפיה קיים סרטון ולפיה הוא ראה את הסרטון עובר למעצרו, עד שנאמר לו על ידי המשטרה בחקירתו כי קיים סרטון, הנאשם לא מסר מאומה אודות הסרטון וכאמור, גם ניסה להרחיק את עצמו מהאדם אשר צילם את הסרטון ושלח אותו אליו.

23. בנוסף לכל האמור, מהראיות שהוגשו בהסכמה, מהן נלמד אודות מעצרו של הנאשם, המוצגים ת/13 ו- ת/11, ניתן ללמוד כי אביו של הנאשם לא איפשר לשוטרים להכנס לביתם ולבצע את עבודתם, קרי, את מעצרו של החשוד, הגם

שהשוטרים הגיעו עם צו מעצר והציגו את הצו בפני אביו היה קושי לבצע את מעצרו של החשוד.

הדעת נותנת כי אם החשוד היה מתנהל כשורה ולא עובר את העבירות המיוחסות לו, החשוד לא היה נמלט מיד לאחר הארוע ובהמשך בעת שהמשטרה הגיעה לביתו, לא היו מערימים החשוד והוריו קשיים על השוטרים בביצוע המעצר.

24. מצאתי כי הנאשם מסר גרסה מתפתחת וסתר את עצמו באמרותיו השונות.

העובדה שהנאשם בתחילה כפר בהימצאותו במקום הארוע וטען כי היה באילת ולא מסר גרסה לפיה הוא היה במקום הארוע עד לאחר שנאמר לו שקיים סרטון שמתעד את מעשיו, הגם שהוא צפה בסרטון עובר למעצרו, היא הנותנת שהנאשם ניסה להרחיק את עצמו ממעשה העבירה והתנהלותו מהווה התנהגות מפלילה.

כמו גם העובדה שהנאשם בתחילה מסר אליבי מופרך ושקרי וברח ממקום הארוע, הינה התנהגות מפלילה לאחר מעשה.

25. אני מאמינה לשוטר כי היה זה הנאשם אשר תקף אותו בפניו במכת אגרוף כפי שעלה מעדותו, וגרם לו לחבלה בעין ימין, כפי שעולה מהתעוד הרפואי.

השוטר מסר כי הנאשם הכה בו בפניו בעת שהוא הצמיד אותו לגדר וידיו של הנאשם היו חופשיות בשלב הנ"ל.

גם מעדות הנאשם עלה כי בשלב בו הוצמד לגדר ידיו היו חופשיות, הגם שהנאשם טען שהוא הרים את ידיו כלפי מעלה בתנועת כניעה על מנת שהשוטר יעזוב אותו.

משמע, היתה בידי הנאשם האפשרות לתקוף את השוטר, בשלב הנ"ל ידיו היו חופשיות.

זאת ועוד, יש לציין כי השוטר לא ייחס לנאשם חבלות אחרות שנגרמו לו על ידי האנשים שהתקהלו במקום בעת הארוע, וידע לאבחן בין תקיפתו על ידי הנאשם לתקיפתו על ידי האחרים.

26. אני מאמינה לשוטר שרק לאחר שקיבל את מכת האגרוף בפניו ועל מנת למנוע מהנאשם להכות אותו, הוא הפיל את הנאשם על הרצפה ואחז בו.

אינני סבורה כי השוטר חנק את הנאשם באופן שלא איפשר לנאשם לנשום, כגרסת הנאשם, שהרי אם היה חונקו, לא היה בידי הנאשם לצעוק ולהורות למי מהנוכחים לצלם את הארוע. כמו כן לא היה בידי הנאשם להתנגד לשוטר כפי שהתנגד.

27. אני סבורה כי הארוע ארע כפי שמסר השוטר, קרי, בעת שהשוטר ניסה לבצע את מעצרו של הנאשם בעקבות התנהגות הנאשם, תחילה "הצעתו" לחשוד הנוסף שלא לדבר עם השוטר, ובהמשך הפרעה לשוטר לבצע את תפקידו כנדרש מול החשוד האחר, ובהמשך דחיפת השוטר בחזהו ונסיון למלט את האחר מהשוטר, ובהמשך, לאחר שהשוטר הצמיד את הנאשם לגדר, הנאשם נתן לו מכת אגרוף בעין וגרם לו לחבלה. ובהמשך הופעלה כלפי השוטר אלימות גם

מצד אחרים, ולא נותר מנוס לשוטרי אלא להצמיד את הנאשם לרצפה כדי להפסיק את האלימות כלפיו.

28. אני סבורה כי מתרגיל החקירה ניתן ללמוד על התנהלות הנאשם במהלך הארוע ולאחר הארוע.

הנאשם העיד על עצמו לאחר הארוע, כפי שעלה מת/17א, שהוא צעק 'צלם צלם'.

כמו כן מסר במהלך התרגיל החקירתי שבעת שהמשטרה הגיעה לביתו, אם מישהו היה רואה היה חושב שהוא באמת מטורף ולא היה מאמין למה שהוא רואה, כך בלשונו.

כמו גם אני סבורה כי מתרגיל החקירה ניתן ללמוד על כך שהתעוד היה מגמתי.

מעבר לאמור, אני סבורה כי ניתן ללמוד שהנאשם ידע שהוא עבר עבירה כנגד השוטרי, שהרי אם לא כן, מדוע אמר הנאשם לאחרים שיתכן והוא יכנס בפנים לתקופה, אם לא עשה מאומה.

29. אני סבורה שהעובדה שהנאשם הכחיש את היכרותו עם פ.נ. בעוד שהוכח שפ.נ. הוא זה אשר שלח את הסרטון לנאשם, מלמדת על גרסה שאיננה אמת בסוגיה שיורדת לשורשו של עניין.

30. גרסאותיו של הנאשם במשטרה כאמור לעיל, אינן עקביות וניתן להסיק שהנאשם לא מסר גרסת אמת.

31. אני סבורה כי מגרסתו בבית המשפט ניתן ללמוד על אמיתות דברי השוטרי, ודבריו מחזקים את דברי השוטרי, בשים לב לכך שהגם שהכחיש את המיוחס לו, בבית המשפט מסר הנאשם כי השוטרי התקרב למקום מושבם בעקבות צעקה, וכן מסר כי הוא דחף את השוטרי, הגם שמסר כי דחף השוטרי על מנת להרחיק השוטרי ממנו ולא במטרה להכות את השוטרי.

32. אינני מאמינה לנאשם.

אני סבורה כי אם היה ממש בגרסתו הנאשם היה מוסר את גרסתו על אתר ולא מכחיש בתחילה מעורבות בארוע, והיה מוסר למשטרה על אתר כי קיים סרטון אשר יש בו כדי להוכיח את גרסתו.

33. באשר לאמו של הנאשם, אשר מסרה עדות כעדת הגנה, האם מסרה שלא ראתה את הארוע מתחילתו. מסרה כי היא הגיעה רק בשלב בו השוטרי ובנה היו על הרצפה, ומשכך, אין בדבריה כדי לשפוך אור על הארוע.

34. יתר על כן, האם מסרה גרסה מגמתית וניתן ללמוד האמור מהעובדה שטענה שהגם שהיתה ליד בנה וליד השוטר בעת שהיו שניהם על הרצפה, לא ידעה כיצד בנה נחלץ מהשוטר.

35. זאת ועוד, לא ברור מדוע האם, אשר לדבריה טענה שבנה הותקף על ידי השוטר, לא מסרה גרסה במשטרה.

36. לא זו אף זו, האם מסרה כי אבי הנאשם הגיע למקום הארוע מיד אחריה, ובהמשך היה במשטרה ומסר עדות. חרף האמור ההגנה לא מצאה לנכון לזמן את האב למתן עדות, הגם שלכאורה הוא היה במקום והיה עד לארוע.

37. לאור כל האמור, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר שהנאשם עבר את העבירות המיוחסות לו על פי עובדות כתב האישום.

הכרעת הדין ניתנה ביום 26.4.18 (י"א אייר תשע"ח) במעמד הצדדים.

המסמך הופק ביום 30.4.18 (ט"ו באייר תשע"ח), בהעדר הצדדים.